

STEROIDNI HORMONI

HORMONI KORE NADBUBREGA

Hormoni se mogu podeliti prema:

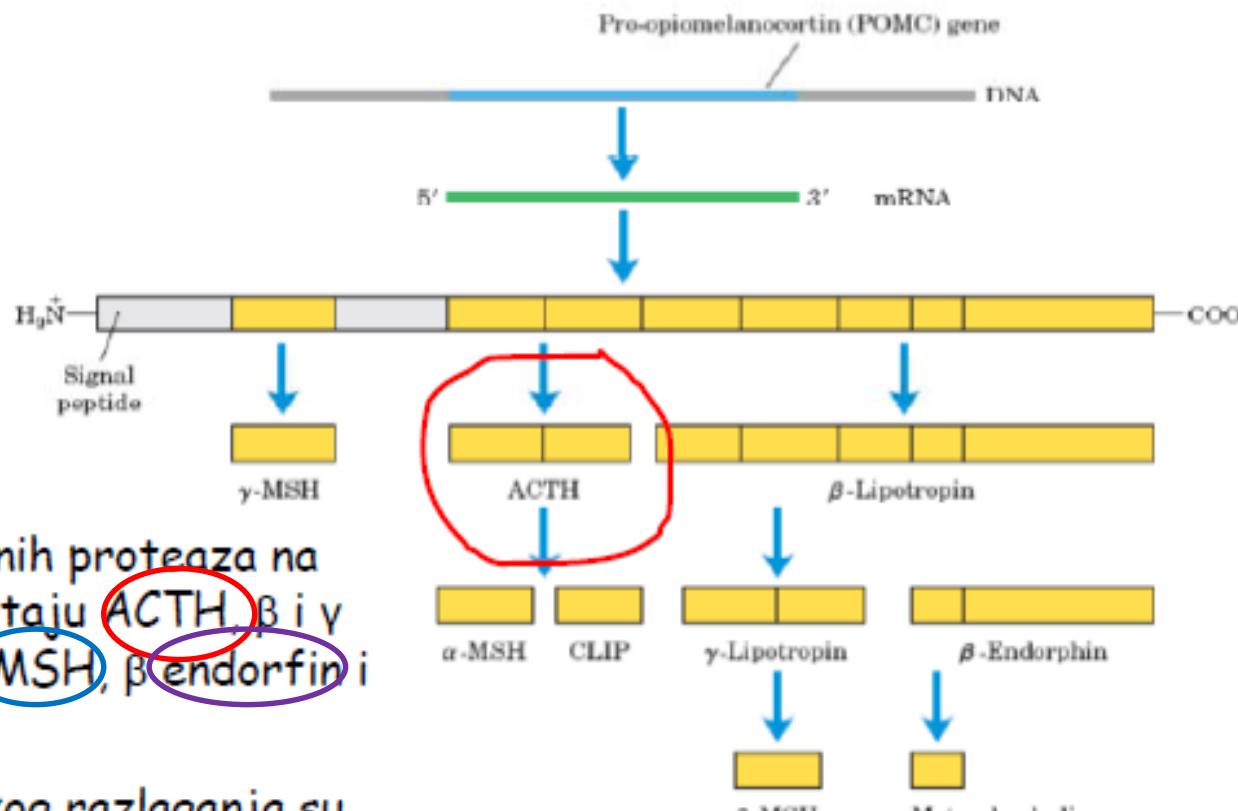
- Hemijskom sastavu
- Rastvorljivosti
- Lokalizaciji specifičnih receptora i
- Prirodi signala kojim se unutar ćelije ostvaruje biološki efekat hormona

Hormoni koji učestvuju u regulisanju energetskog metabolizma:

kateholamini, glukokortikoidi, hormon rasta, hormoni štitaste žlezde, somatostatin

- Direktan stimulus za sintezu steroidnih hormona u kori nadbubrega jeste **ACTH** i smatra se da je direktan stimulus za sintezu steroidnih hormona porast **unutarćelijskog cAMP** i jona Ca^{++} , i ako u unutarćelijsku signalizaciju može biti uključen i inozitol trifosfat (**IP3**).
- Svi ovi unutarćelijski događaju su pokrenuti aktivacijom receptora za ACTH koji se nalazi u membrani ćelije.
- Odgovor na porast unutarćelijskog cAMP može biti akutan (mobilizacija holesterola kroz unutrašnju mitohondrijalnu membranu) i hroničan (povećana transkripcija gena koji kodiraju enzime uključene u steroidogenezu).
- ACTH je jednolančani peptid koji se sastoji od 39 amino kiselina. Reguliše rast i funkciju kore nadbubrežnih žlezda.
- 24 amino kiseline na N-terminalnom kraju su ključne za biološku aktivnost i ova sekvenca je očuvana među vrstama.
- ACTH povećava sintezu i oslobođanje steroidnih hormona nadbubrežne žlezde preko povećanja konverzije holesterola u pregnenolon.
- ACTH se kao i ostali peptidni hormoni vezuje za **receptor na plazma membrani** (mekhanizam cAMP).

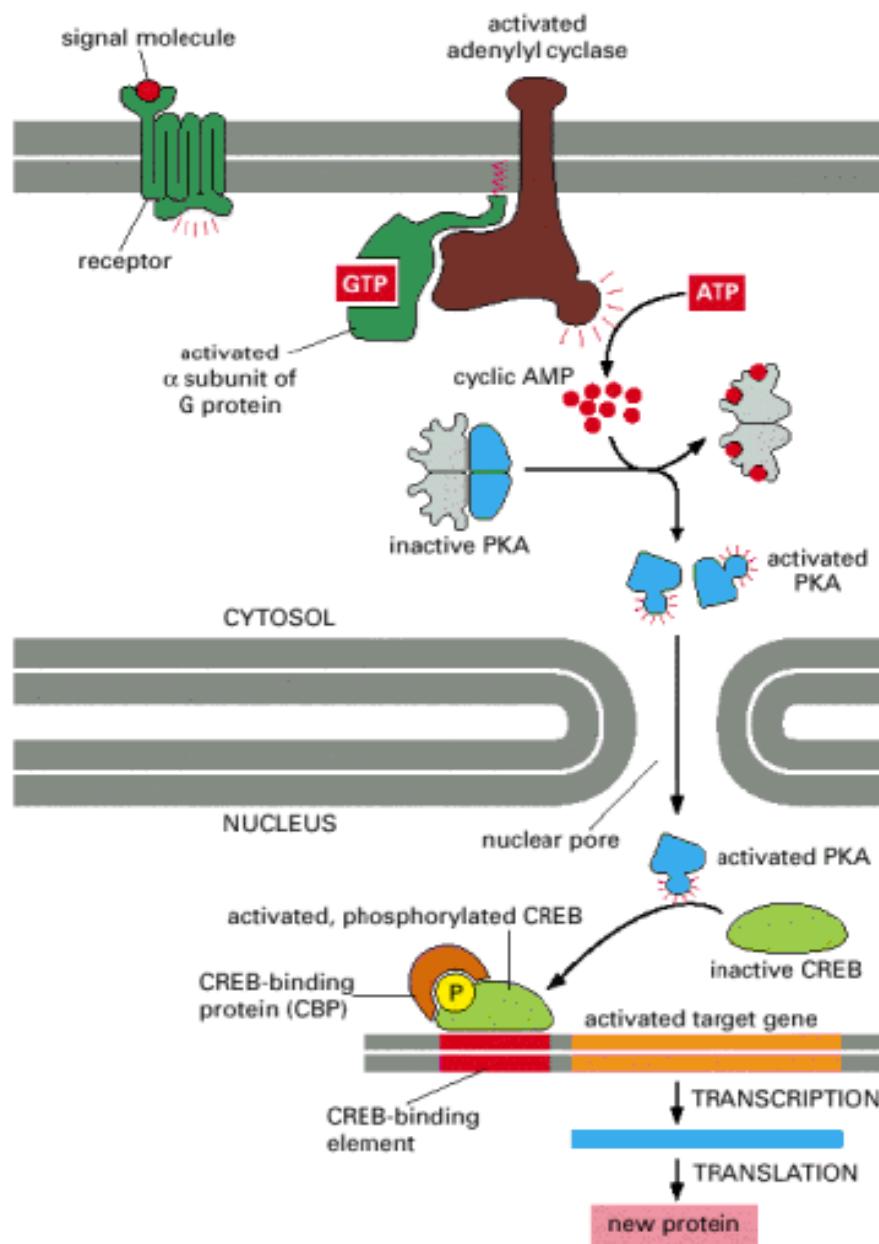
Sinteza ACTH proteolitičkom obradom proopiomelanokortikortinskog prekursora

Dejstvom specifičnih proteaza na ovaj prekursor nastaju ACTH, β i γ lipotropin, α , β i γ MSH, β -endorfin i Met-enkefalini.

Mesta proteolitičkog razlaganja su parovi baznih amino kiselina Arg-Liz, Liz-Arg ili Liz-Liz

Mehanizam delovanja ACTH

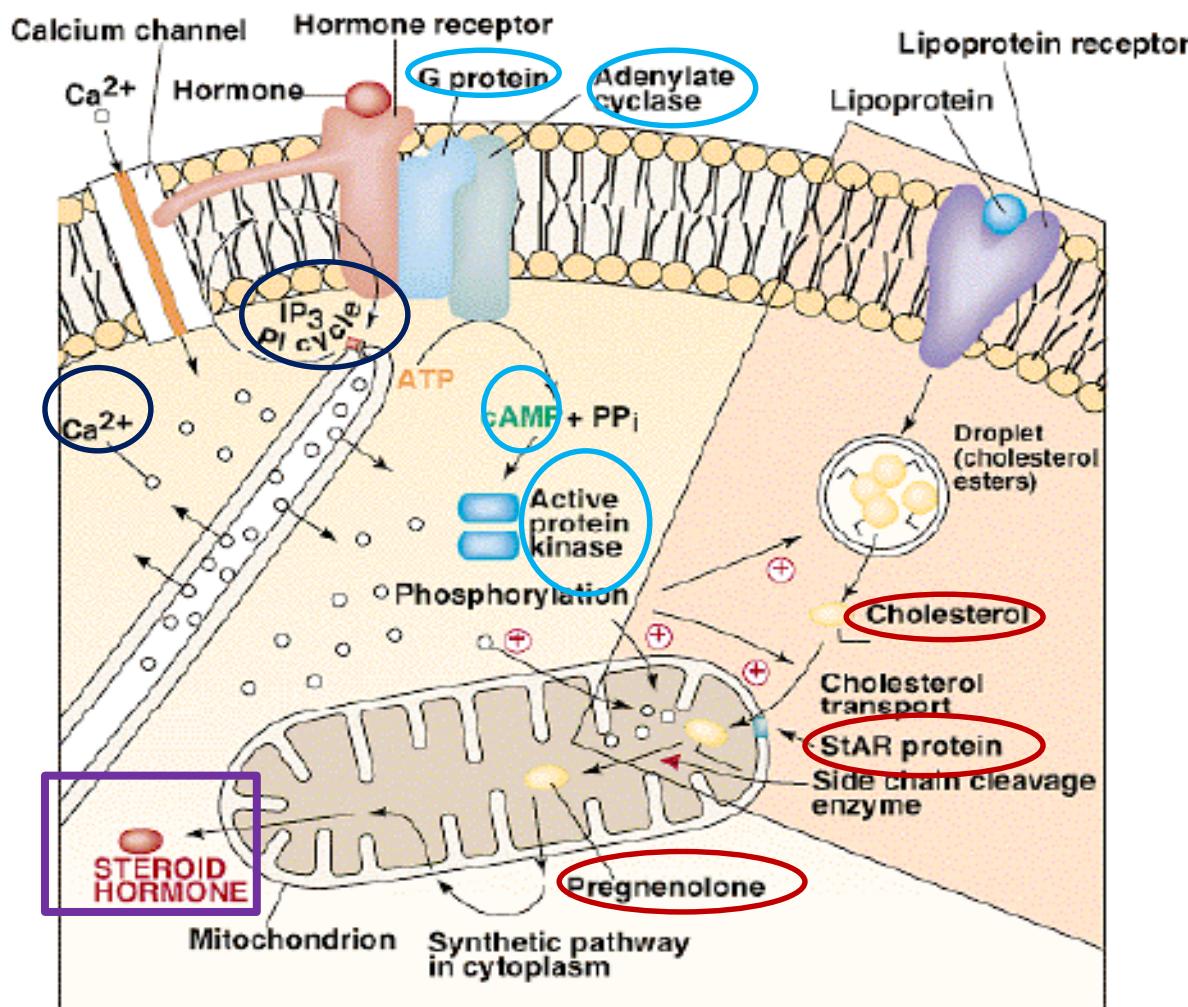
Prvi neophodan korak u sintezi steroidnih hormona jeste transport slobodnog holesterola iz citosola u mitohondrije

Ovaj transport holesterola kroz unutrašnju mitohondrijalnu membranu je posredovan steroidogenim akutno regulatornim (StAR) proteinom, čija aktivnost zavisi od ACTH. StAR je fosfoprotein molekulske mase od oko 30-kDa i kod ljudi je specifično eksprimiran u testisima i ovarijumima kao mestima steroidogeneze.

Aktivnost ovog proteina kontroliše ACTH te i on učestvuje u akutnoj regulaciji steroidogeneze.

U mitohondrijama dolazi do prevodenja holesterola u pregnenolon a pod dejstvom enzima iz familije citohrom P450, koji seče bočni lanac holesterola - cytochrome P450 side chain cleavage enzyme (P450scc).

Biosinteza glukokortikoida

Najvažniji
glukokortikoid je
kortizol, iako
kortikosteron ima
izvesnu
glukokortikoidnu
aktivnost.

Sintetišu se iz
holesterola u
srednjem sloju (zona
fasciculata) kore
nadbubrega.

Glukokortikoidi

Mineralokortikoidi

Korteks nadbubrežne žlezde

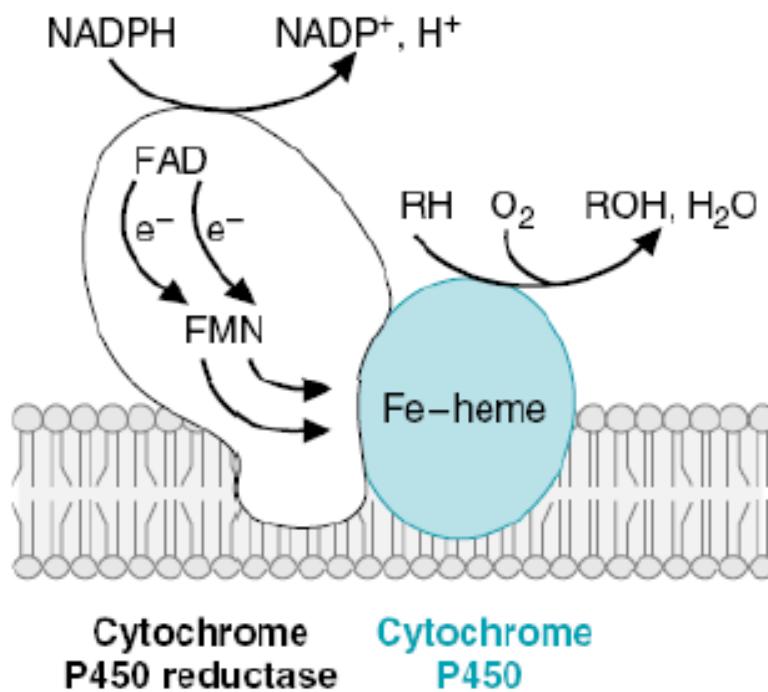
Polni hormoni

Korteks nadbubrežne žlezde
i gonade

Citohrom P450 enzimi - transfer elektrona sa NADPH kroz elektron transportni lanac do O_2 koji onda oksiduje C atome prstena holesterola

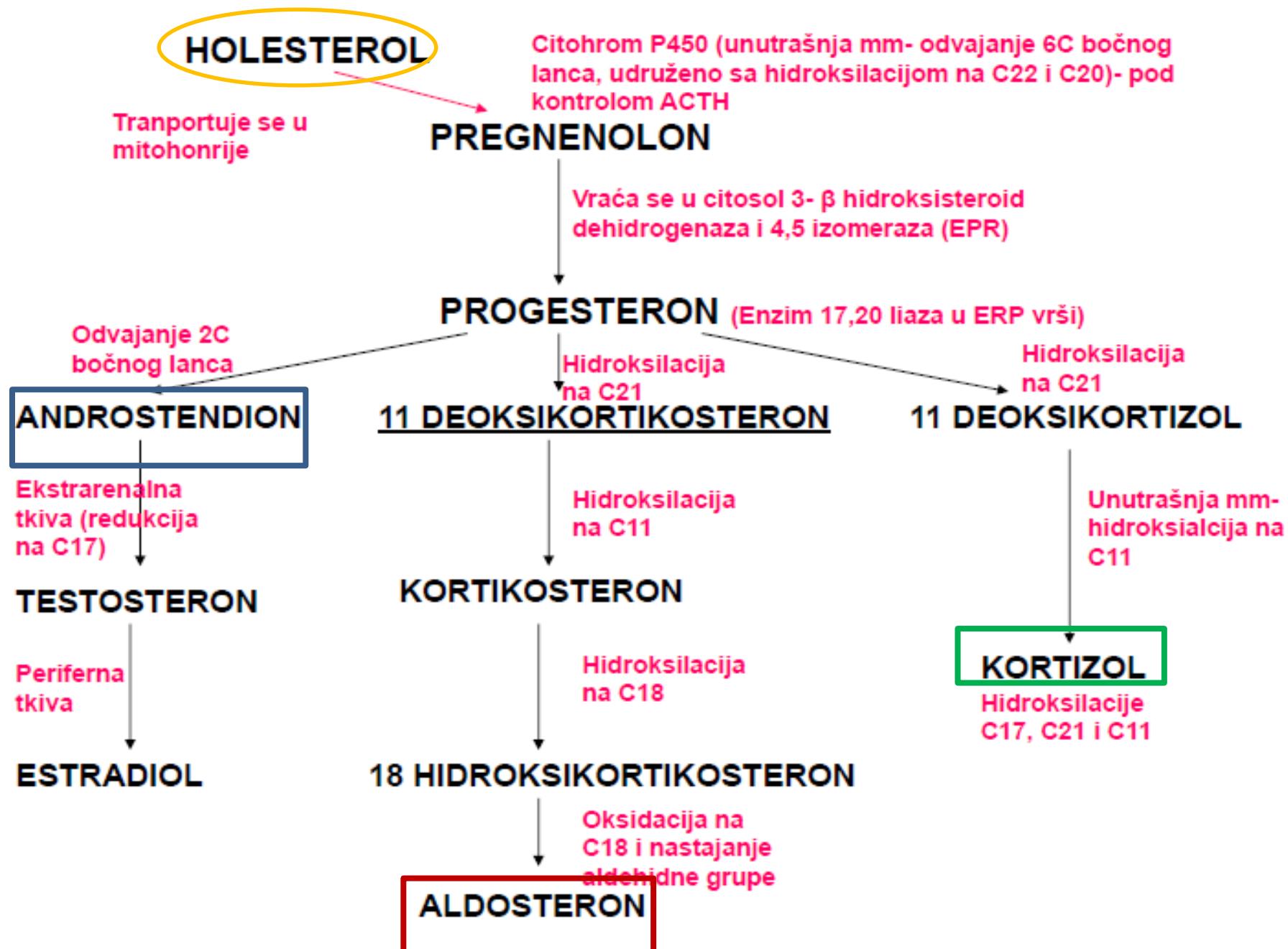
Citohrom P450

O_2 se vezuje za P₄₅₀ Fe-hem u aktivnom centru i aktivira se u reaktivnu formu prihvatanjem elektrona. Elektroni se predaju sa citohrom P₄₅₀ reduktaze, koja sadrži FAD, FMN ili Fe-S centar koji olakšavaju prenos pojedinačnog elektrona sa NADPH na O₂.

Enzimi P450 koji su uključeni u steroidogenezu imaju nešto drugačiju struktutru. Za CYP2E1, RH je etanol (CH_3CH_2OH), a ROH je acetaldehid (CH_3COH).

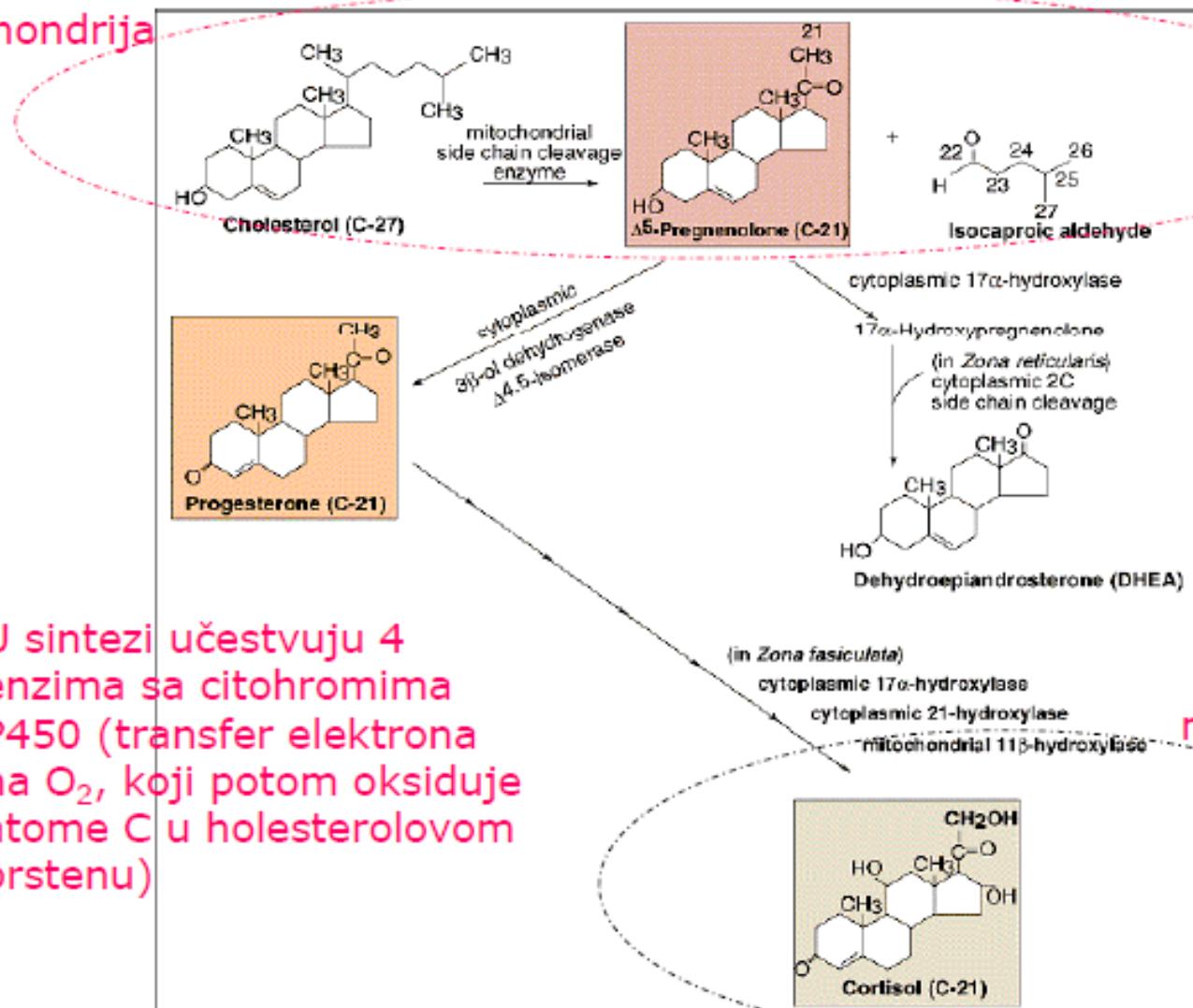
- U korteksu nadbubrega oko 80% holesterola potrebnog za sintezu steroidnih hormona vodi poreklo od LDL lipoproteina (preuzimanje pomoću LDL receptora) a postoje i podaci koji ukazuju na mogućnost korišćenja i holesterola u sastavu HDL lipoproteina. ???
- Preostalih 20% se sintetiše iz acetata *de novo*.

- Geni koji kodiraju enzime P450 se označavaju skraćenicom **CYP** i prvi korak u sintezi steroidnih hormona jeste uklanjanje 6C atoma iz bočnog niza holesterola.
- Mnogi koraci koji slede zavise od aktivnosti enzima **citohroma P450** koji aktiviraju molekulski kiseonik i indukuju hidroksilaciju.
- Prevodenje **pregnenolona u progesteron** se dešava oksidacijom 3-OH grupe i izomerizaciju $\Delta 5$ dvostrukе veze u $\Delta 4$ delovanjem 3β -hidroksisteroid - dehidrogenaze (HSD).
- Za sintezu **kortizola i androgena** neophodna je hidroksilacija C-17 pregnenolona ili progesterona.
- **Kortizol** nastaje u narednim reakcijama hidroksilacije na C-21 i C-11.
- **DHEA** (+ sulfatisani oblik) i **androstendion** nastaju uklanjanjem 2C atoma iz bočnog lanca na C-17.

Glukokortikoidi - konverzija holesterola u kortizol

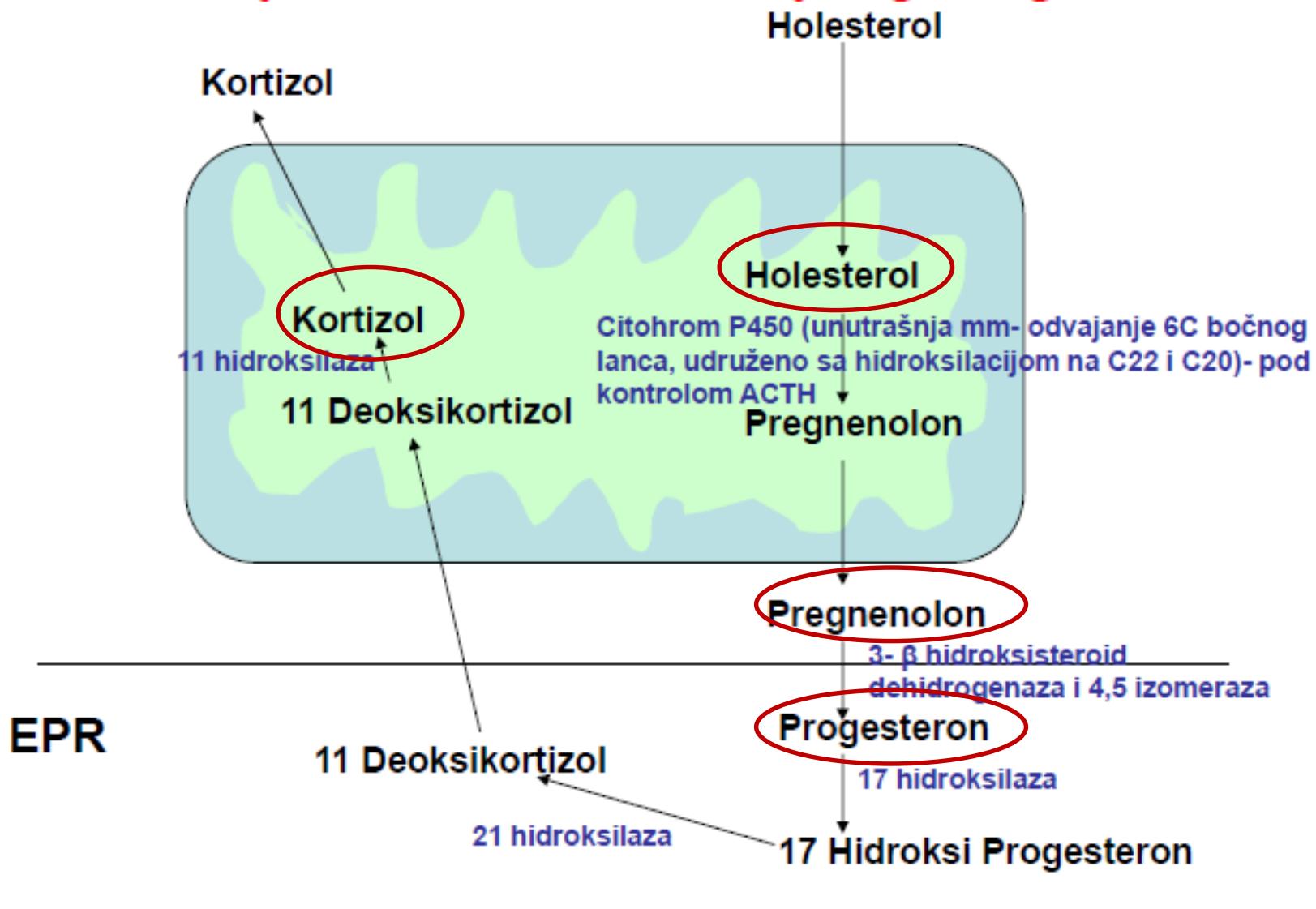
mitohondrija

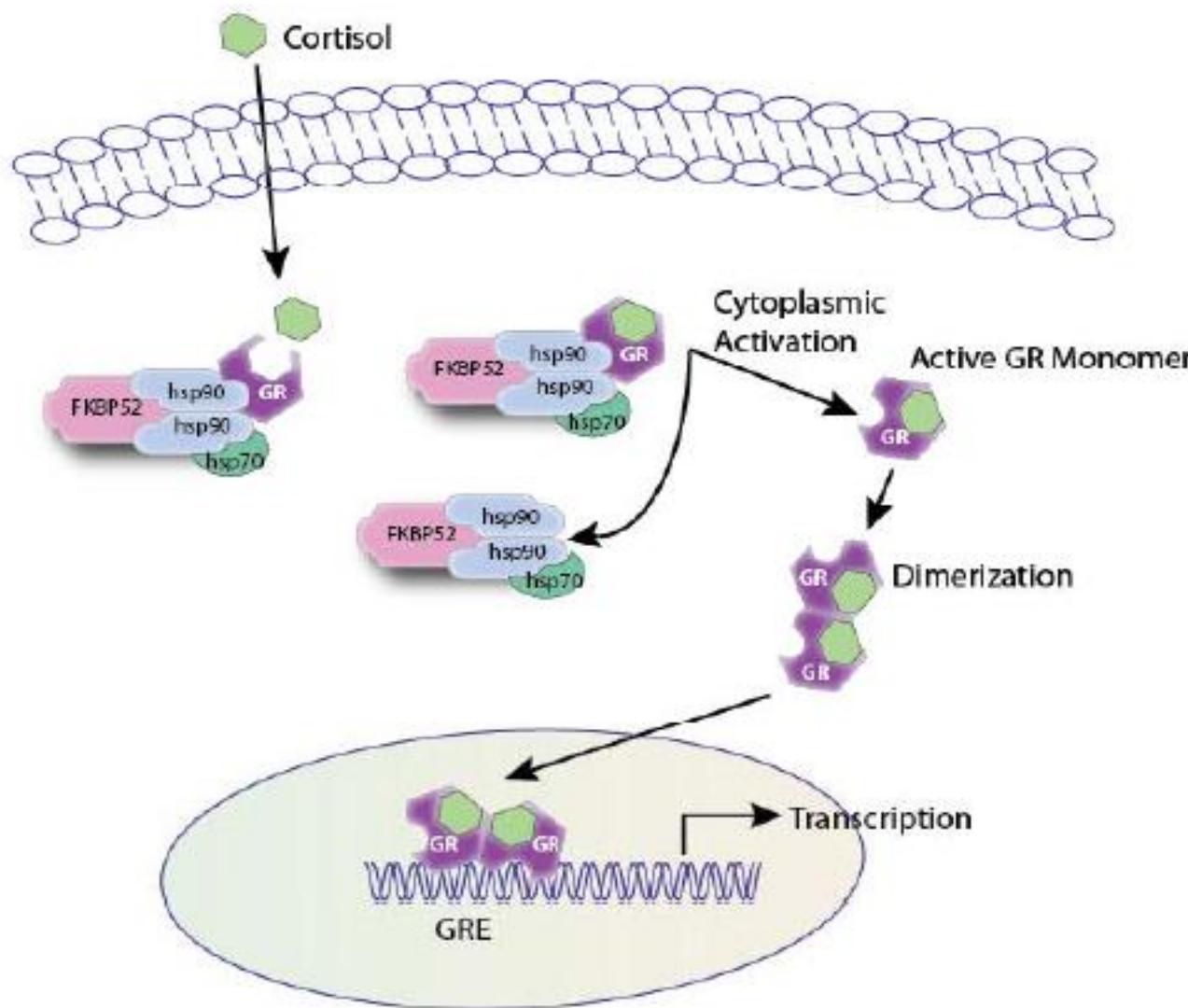
U sintezi učestvuju 4 enzima sa citohromima P450 (transfer elektrona na O_2 , koji potom oksiduje atome C u holesterolovom prstenu)

mitohondrija

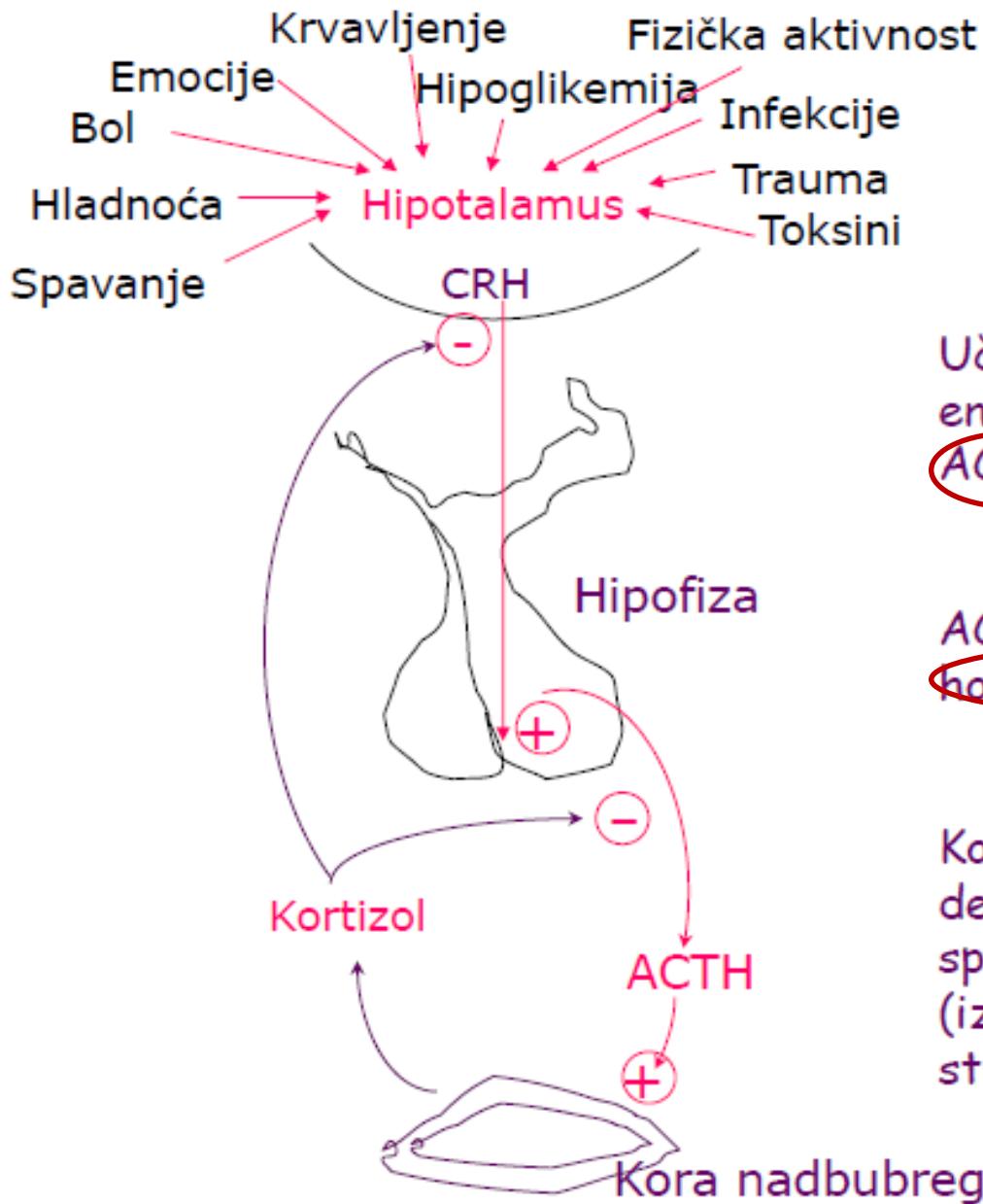
Sinteza steroida obuhvata i stalno kretanje intremedijera između mitochondrija i glatkog EPR

Mehanizam delovanja kortizola

Regulacija sekrecije kortizola

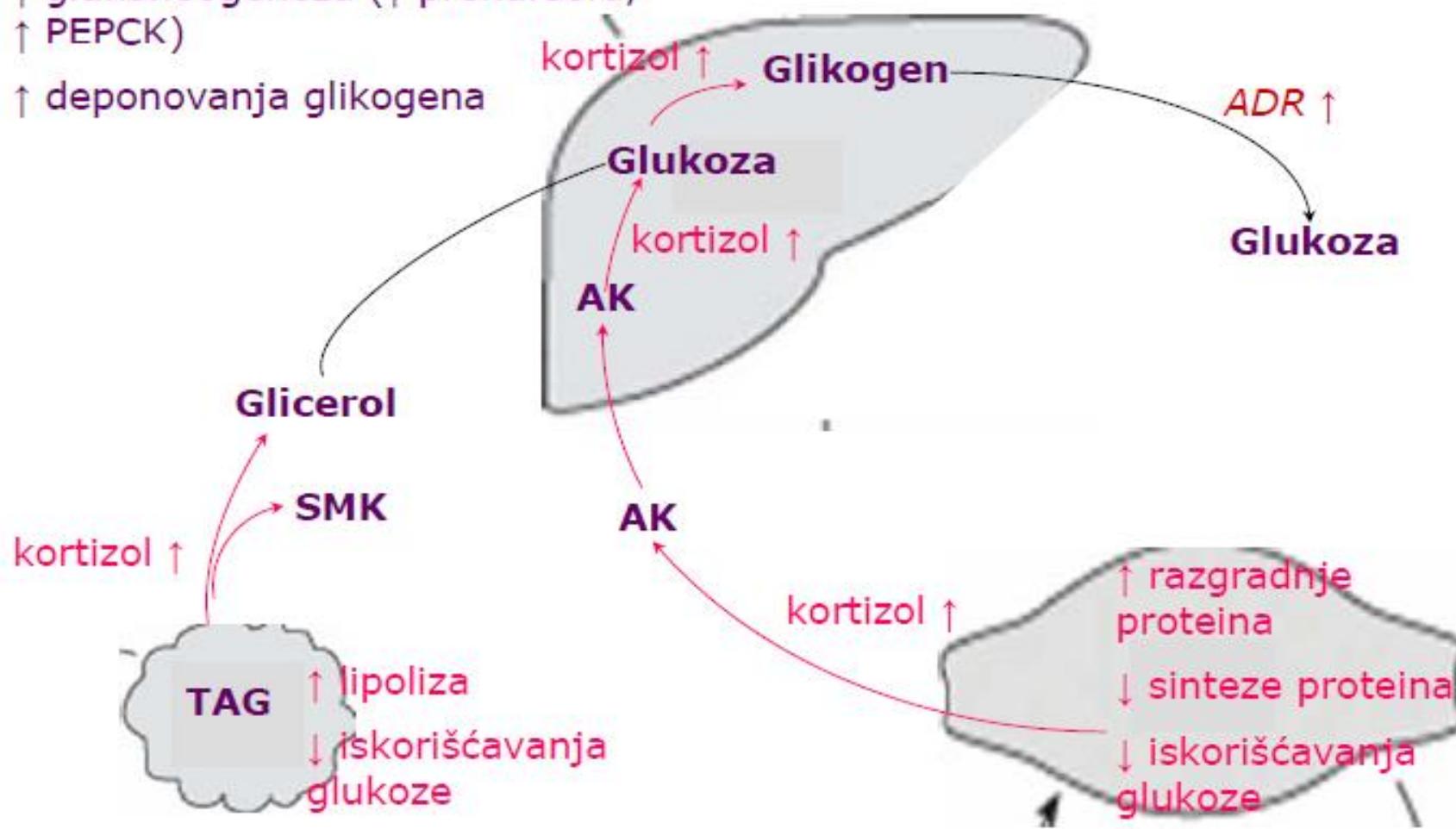
Učestvuje kaskada nervnih i endokrinih signala, preko CRH i **ACTH**

**ACTH pospešuje konverziju
holesterola u pregnenolon**

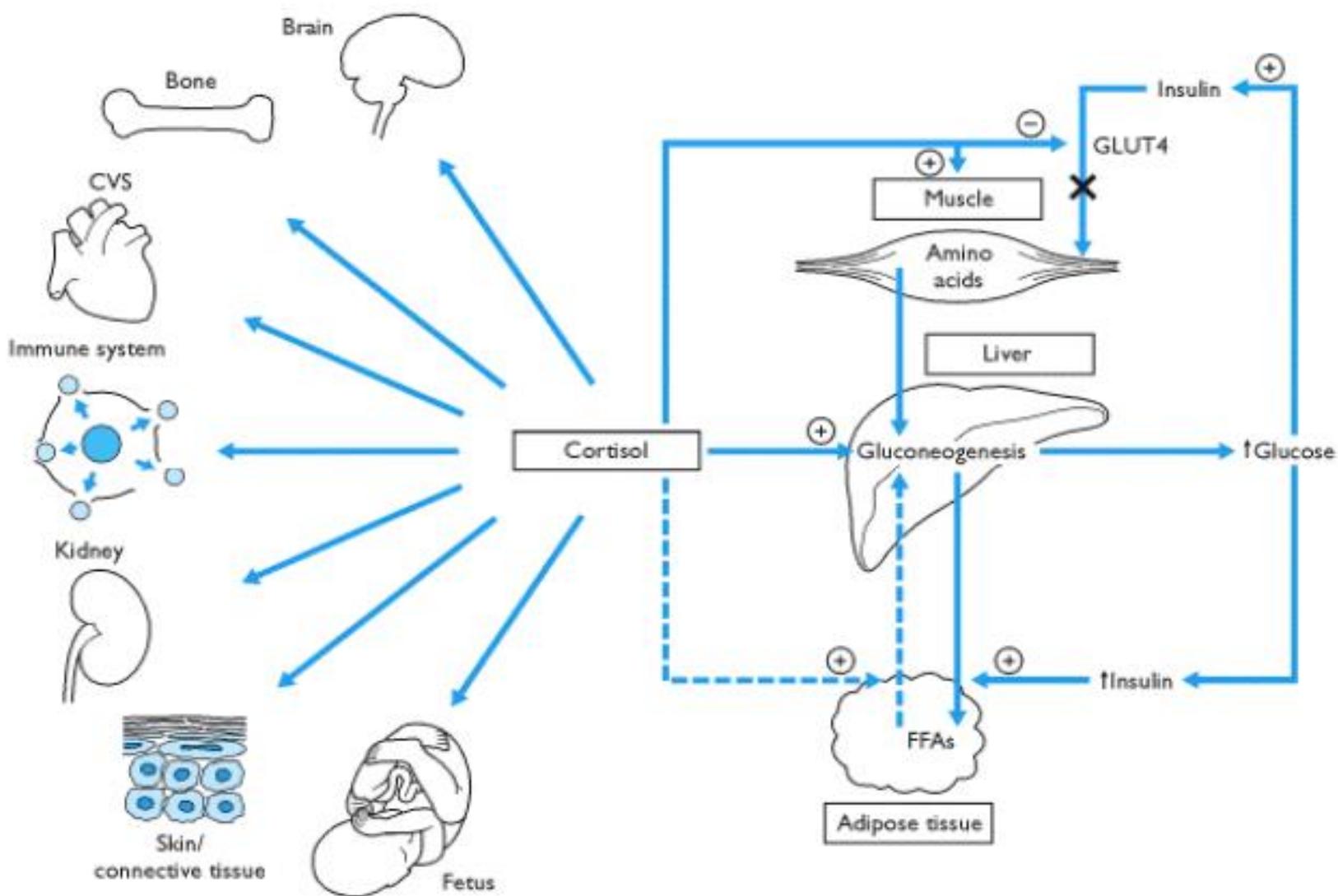
Koncentracija slobodnog kortizola deluje negativnom povratnom spregom na sekreciju CRH i ACTH (izuzev kod izuzetno velikog stresa)

Efekti glukokortikoida na metabolizam hranljivih materija

↑ glukoneogeneza (↑ prekursora,
↑ PEPCK)
↑ deponovanja glikogena

Glukokortikoidi

- Kortizol stimuliše oslobađanje AK iz mišića. One cirkulacijom stižu do jetre gde mogu poslužiti kao supstrat za glukoneogenezu.
- Povećanje koncentracije glukoze u cirkulaciji stimuliše oslobađanje insulina. Kortizol inhibiše insulinom-stimulisano preuzimanje glukoze u mišiće (preko GLUT4).
- Kortizol ima blage lipolitičke efekte. Ove efekte može da nadvlada lipogeno dejstvo insulinina izlučenog kao odgovor na kortizol (dijabetogeno dejstvo kortizola).
- Kortizol ima i različite efekte u brojnim drugim tkivima.

- U mnogim tkivima, glukokortikoidi inhibiraju sintezu DNK, RNK i sintezu proteina i stimulišu razgradnju ovih makromolekula.
- U uslovima hroničnog stresa, glukokortikoidi omogućavaju dostupnost hranljivih materija - inhibiraju preuzimanje glukoze u tkiva, pospešuju lipolizu u masnom tkivu, i proteolizu u koži i mišićima.
- Oslobođene MK se u jetri koriste za dobijanje energije, a AK služe kao supstrat za glukoneogenezu.

Neki nemetabolički fiziološki efekti glukokortikoida

Ravnoteža vode i elektrolita

- ↑ zadržavanje vode i Na^+ (1/3000 moći aldosterona)
- ↑ glomerularne filtracije u bubrežima
- ↓ oslobođanje ADH

Kardiovaskularni sistem

Indirektni efekti (metabolizam vode i Na^+) - održanje cirkulatornog V
Održanje normalnog vazomotornog odgovora na vazokonstriktore

Skeletni mišići

Održanje mikrocirkulacije u mišiću

Utiču na masu: ↑ katabolizma proteina i ↓ sinteze proteina

CNS

Indirektni: održanje normalne mikrocirkulacije

Direktni: uticaj na raspoloženje i ponašanje, oseljivost posebnih čula na stimuluse,

↓ sekrecije CRH, ACTH i ADH

Na uobičajene elemente krvi

↑ mase eritrocita i proliferacija granulocita

↓ proliferacije limfocita, monocita i bazofila

Antiinflamatorno dejstvo

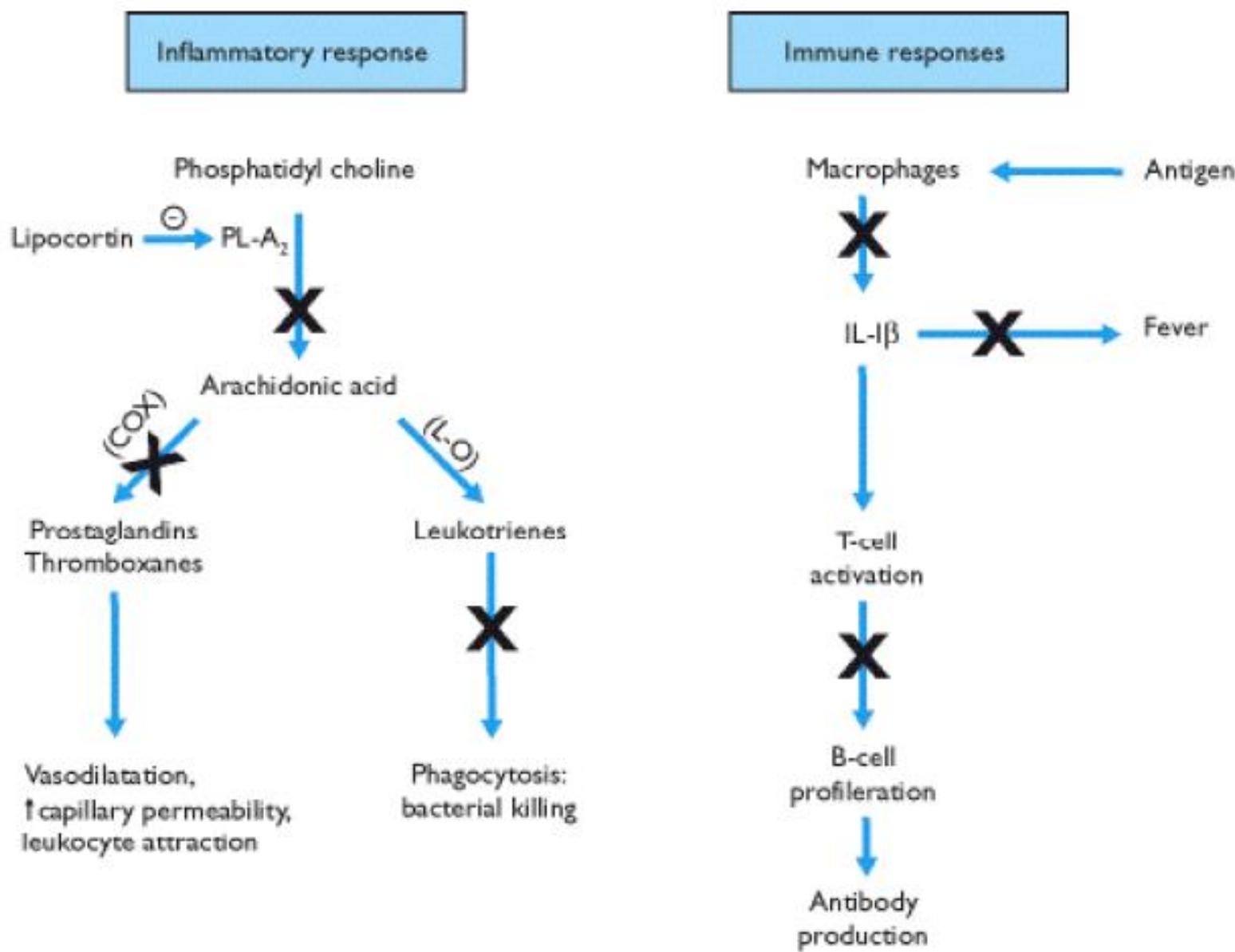
Inhibira rane zapaljenske efekte (edem, odlaganje fibrina, dilatacija kapilara, migracija leukocita i dejstvo fagocita)

Inhibira kasne zapaljenske efekte (proliferacija kapilara i fibroblasta, deponovanje kolagena, i kasnije, nastajanje ožiljka)

Imunosupresivna dejstva

Sprečavanje manifestacija humoralne i celularne imunosti

Uticaj na proizvodnju citokina neophodnih za kompetentnost imunskog sistema posredstvom međućelijske komunikacije

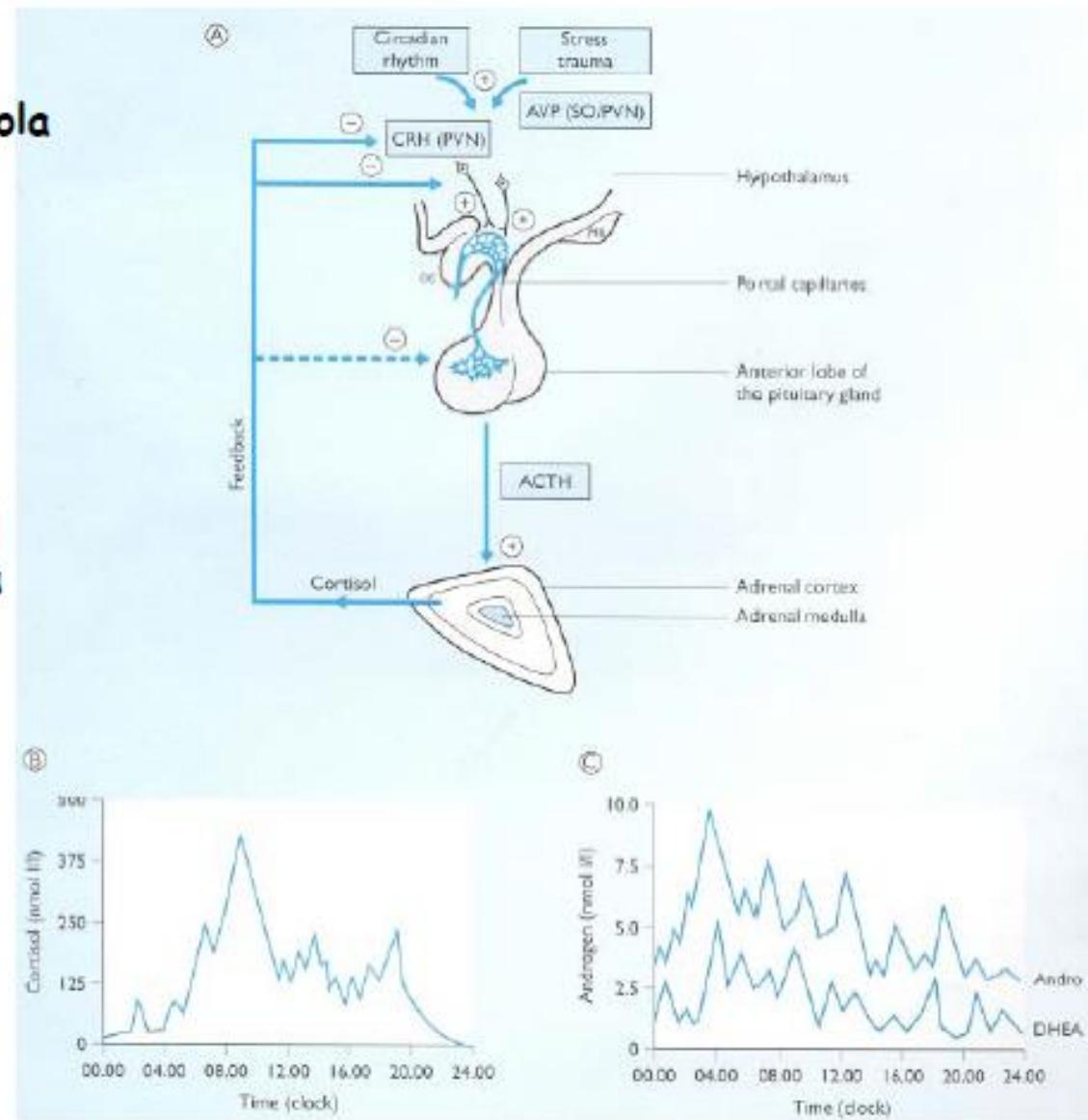

Sinteza u ranim jutarnjim satima (6-7), stimuliše i sintezu polnih hormona !!!!!!

Faktori koji utiču na kontrolu sekrecije kortizola u toku 24h.

24 h sekrecija kortizola

24 h sekrecija androstendiona (Andro) i dehidroepiandrostendiona (DHEA)

Inaktivacija kortizola

Uglavnom se dešava u jetri gde nastaju redukovani metaboliti koji se konjuguju i izlučuju urinom kao glukuronidi.

Merenje metabolita kortizola u urinu je značajan klinički parametar- indeks sekrecija kortizola.

Značajni su i 17-hidroksikortikoidi pošto ovi metaboliti čine preko 50% ukupne sekrecije kortizola.

Hormon	Uloga	Najvažniji metabolički putevi na koje utiče
Insulin	Pospešuje deponovanje hranljivih materija nakon obroka	Stimuliše deponovanje glukoze u obliku glikogena
	Pospešuje rast	Stimuliše sintezu MK i deponovanje Stimuliše preuzimanje AK i sintezu proteina
glukagon	Mobilizacija hranljivih materija	Aktivira glukoneogenezu i glikogenolizu
	Održava glikemiju između obroka	Aktivira oslobađanje MK iz masnog tkiva
adrenalin	Mobilizacija hranljivih materija tokom akutnog stresa	Stimuliše dobijanje glukoze iz glikogena Stimuliše oslobađanje MK iz masnog tkiva
kortizol	Obezbeđuje prilagođavanje promenljivim potrebama tokom dužeg perioda	Stimuliše mobilizaciju AK iz proteina mišića Stimuliše glukoneogenezu Stimuliše oslobađanje MK iz masnog tkiva

Uzroci Cushing-ovog sindroma

- Najčešći (~ 99%)- **egzogena terapija glukokortikoidima**
- Ređi (~ <1%)- **adenom prednjeg režnja hipofize**
- Ektopična sekrecija ACTH
- Adenom nadbubrega
- Retko (~ <0.01%)- karcinom nadbubrega
- Ektopična sekrecija CRH
- **Alkoholizam**
- Bilateralna multinodularna hiperplazija

Različiti oblici neoplazmi

Efekti hronične primene glukokortikoidne terapije

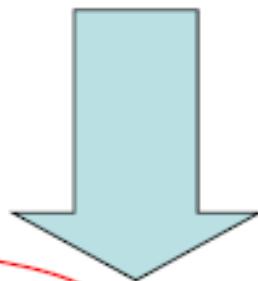
METABOLIČKI ASPEKT

ADIPOCITI - povećana lipoliza

MIŠIĆI - smanjeno preuzimanje i iskorišćavanje
glukoze i smanjena sinteza proteina

JETRA - povećana ketogeneza, povećana
glukoneogeneza, povećana glikogeneza, povećan izlazak
glukoze, povećana sinteza proteina

MINERALIKORTIKOIDNI EFEKTI - povećana
retencija vode i elektrolita

Diabetogeni efekat

Preraspodela masnog i mišićnog tkiva

Karakterističan fenotip

Poremećaj metabolizma kao posledica visoke koncentracije kortizola

kortizol	Obezbeđuje prilagođavanje promenljivim potrebama tokom dužeg perioda	Stimuliše mobilizaciju AK iz proteina mišića Stimuliše glukoneogenezu Stimuliše oslobođanje MK iz masnog tkiva
----------	---	--

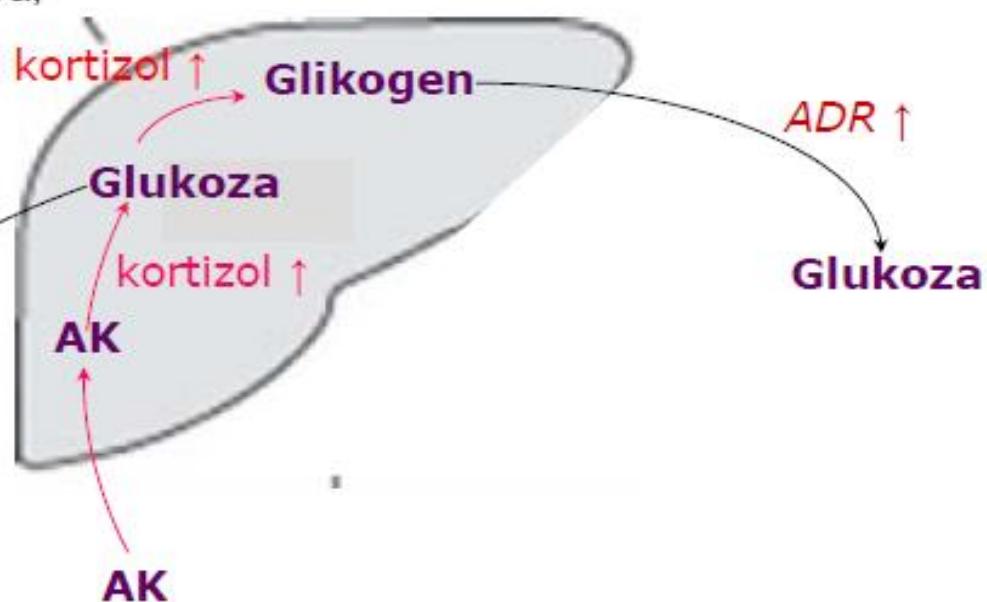
Nastanak dijabetesa kod hronične primene
glukokortikoidne terapije. Zašto?

Efekti glukokortikoida na metabolizam hranljivih materija

↑ glukoneogeneza (↑ prekursora,
↑ PEPCK)

↑ deponovanja glikogena

Glicerol
SMK
TAG ↑ lipoliza
↓ iskorišćavanja
glukoze

↑ razgradnje
proteina
↓ sinteze proteina
↓ iskorišćavanja
glukoze

Kliničke karakteristike Cushing-ovog sindroma

Česte:

- Facies lunata (~100%)
- Gojaznost, centralnog tipa (~100%)
- Hipertenzija (~80%)
- Promene mentalnih karakteristika (~80%)
- Intolerancija na glukozu/ diabetes mellitus (~70%)
- Hipogonadizam - neregularne mentruacije/neplodnost kod žena tj gubitak libida kod muškaraca (~70%)
- Hirzutizam kod žena (~70%)
- Ljubičaste strije (~60%)
- Akne (~60%)
- Osteopenija/osteoporiza (~50%)
- Lako dobijanje podliva i modrica (~50%)
- Proksimalna miopatija (~50%)

Manje česte

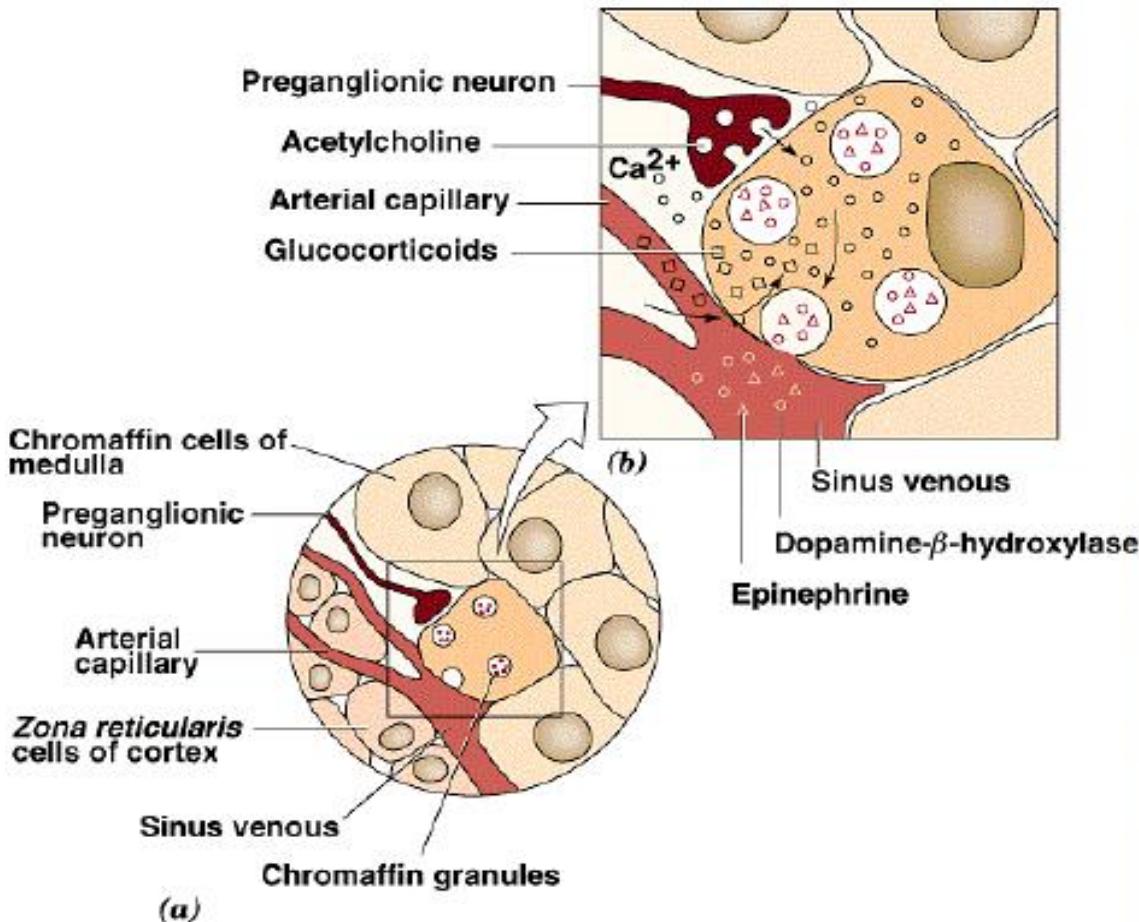
- Usporeno zarastanje rana (~30%)
- Policitemija (~10%)
- Kamen u buregu (~10%)
- Glavobolje (~10%)
- Egzoftalmus (~10%)

Nastanak osteoporoze kod hronične primene glukokortikoidne terapije. Zašto?

Gubitak koštane mase tokom hronične primene kortikosteridne terapije nastaje kao posledica inhibicije endogenih steroidnih hormona i kao posledica direktnog negativnog efekta na apsorpciju kalcijuma i funkciju osteoblasta.

Smatra se da kortikosteroidi indukuju apoptozu zrelih osteoblasta a da istovremeno inhibiraju i blastogenezu.

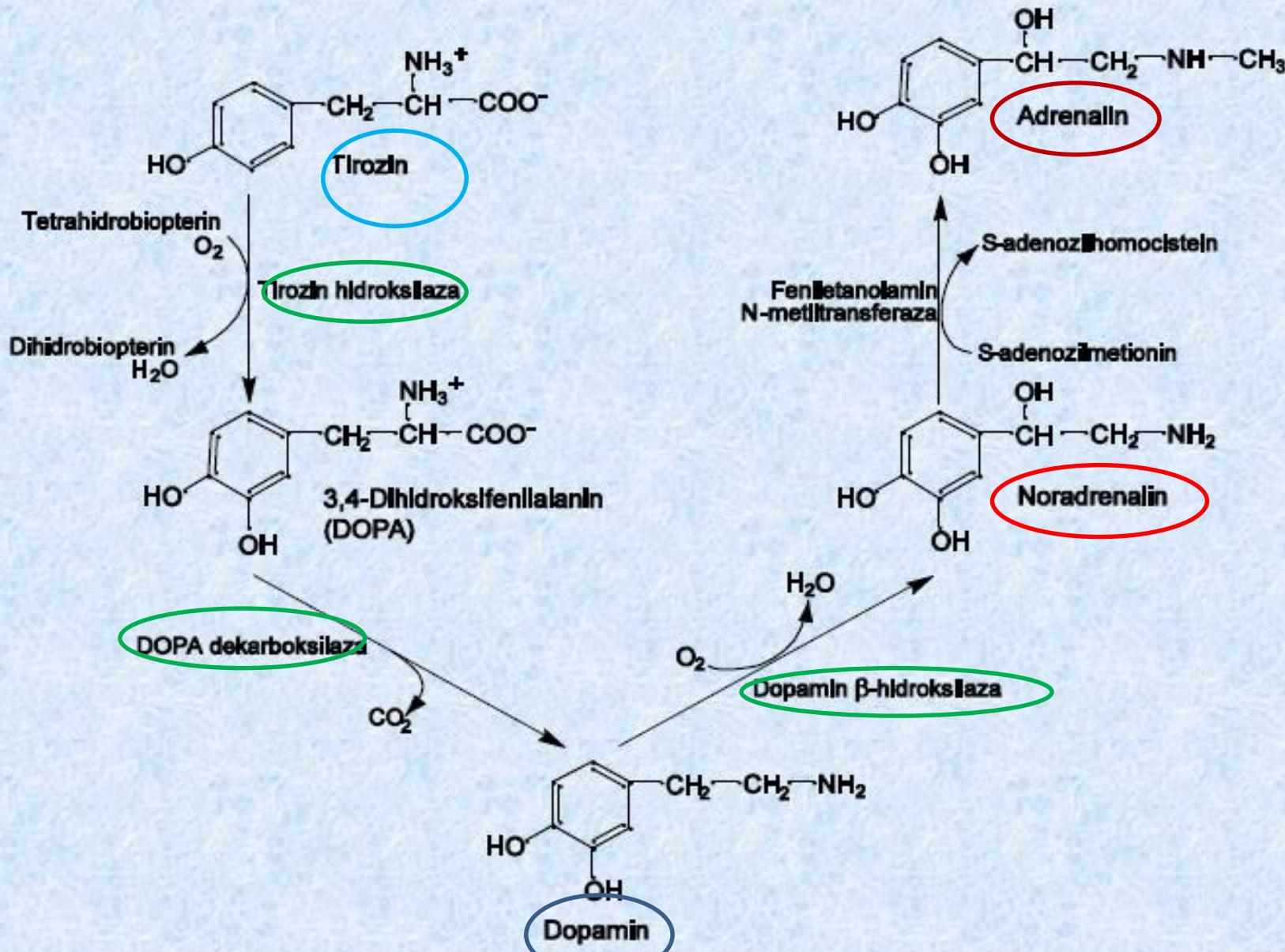
Kateholamini

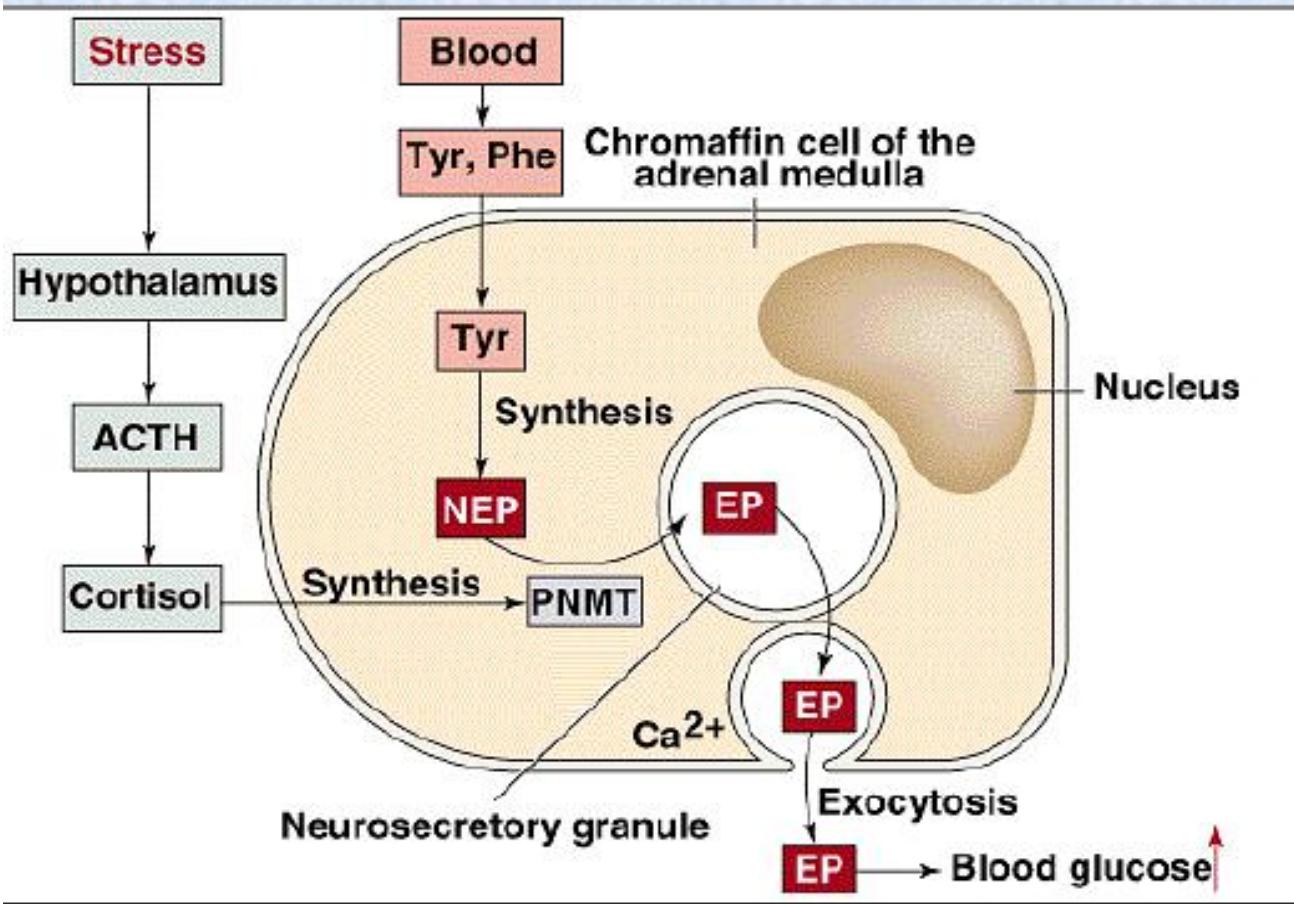
Sintetišu se prevashodno u srži nadbubrega, simpatičkim neuronima, i određenim lokalizacijama u CNS-u.

Iz srži nadbubrega sekretuje se prevashodno adrenalin, i manjoj meri noradrenalin, enkefalini i nešto dopamin β -hidroksilaze.

Reakcije sinteze kateholamina

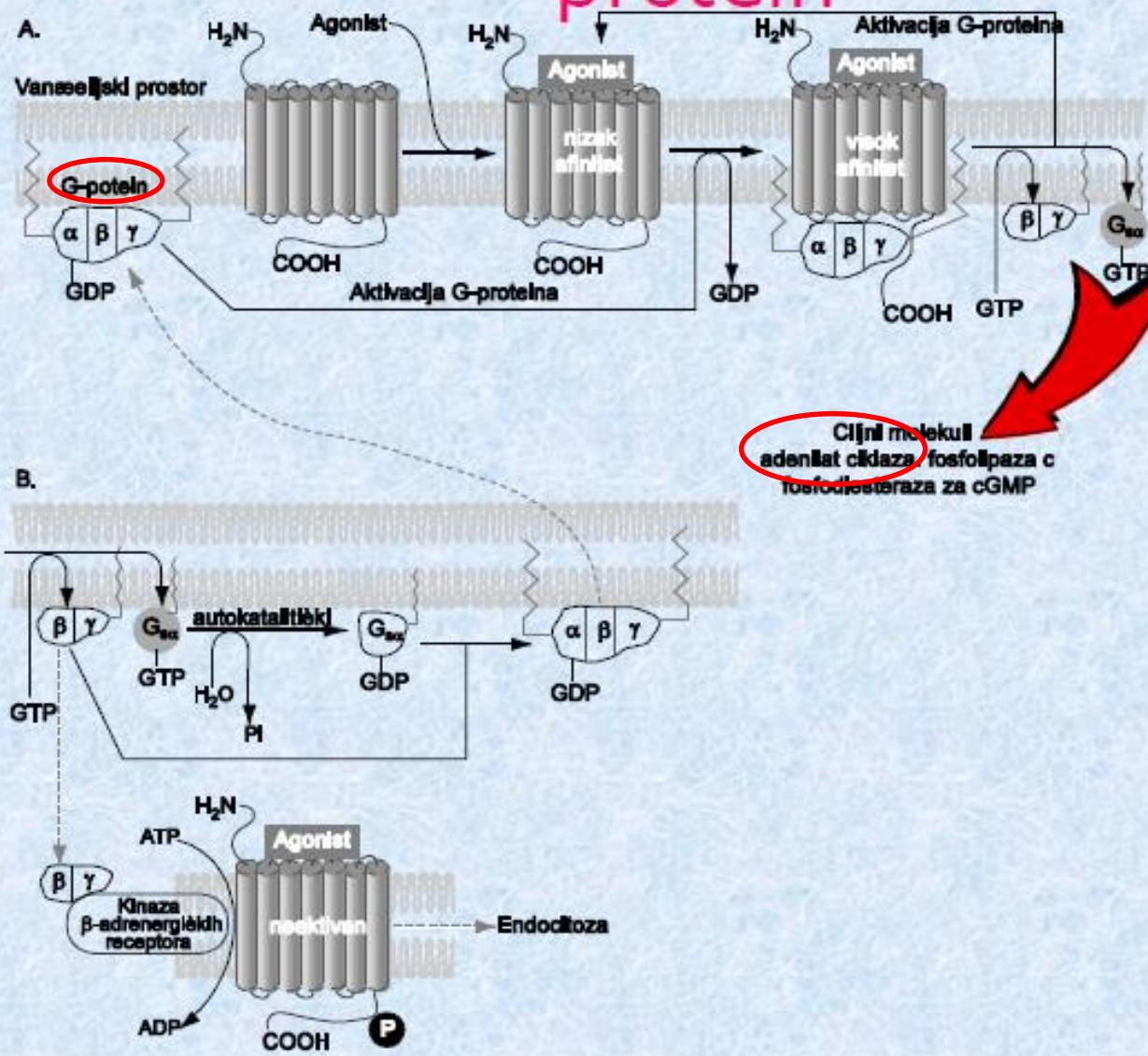

Biosinteza, pakovanje i oslobođanje adrenalina u ćelijama srži nadbubrežne žlezde

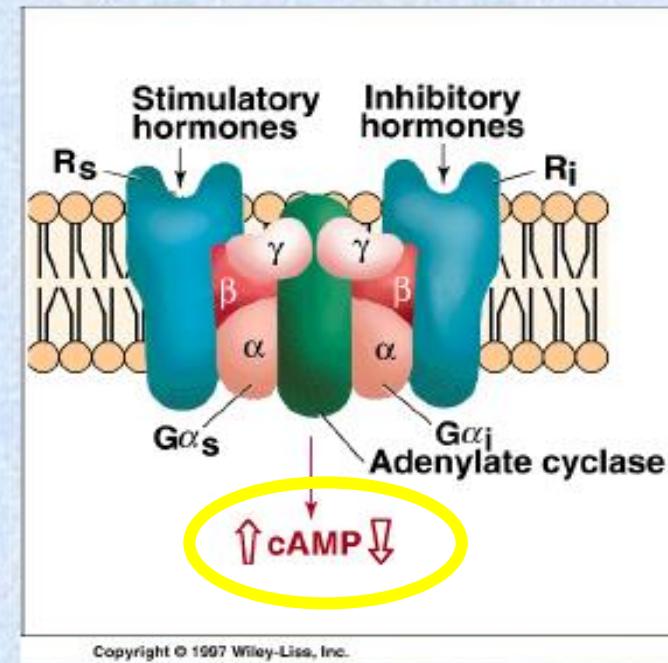
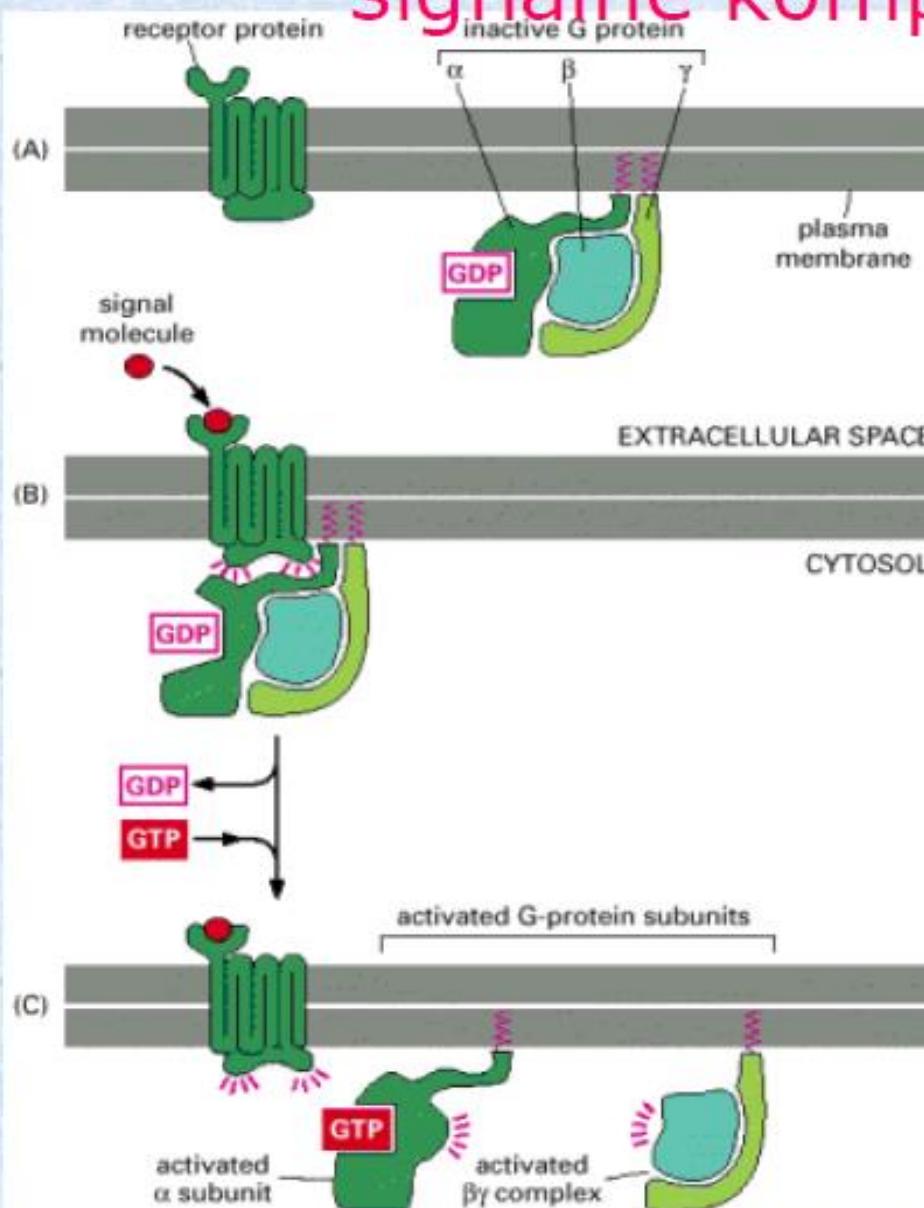

Signal za sekreciju je odgovor neurona (AcH) na stres, kao i dejstvom glukokortikoida u odgovoru na stres.

Delovanje preko receptora vezanih za G protein

Razdvajanje aktiviranog G proteïna na dve signalne komponente

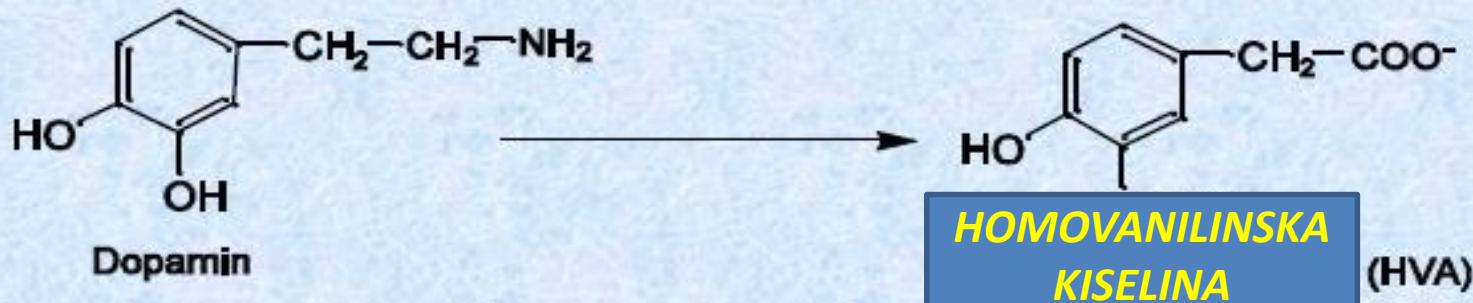
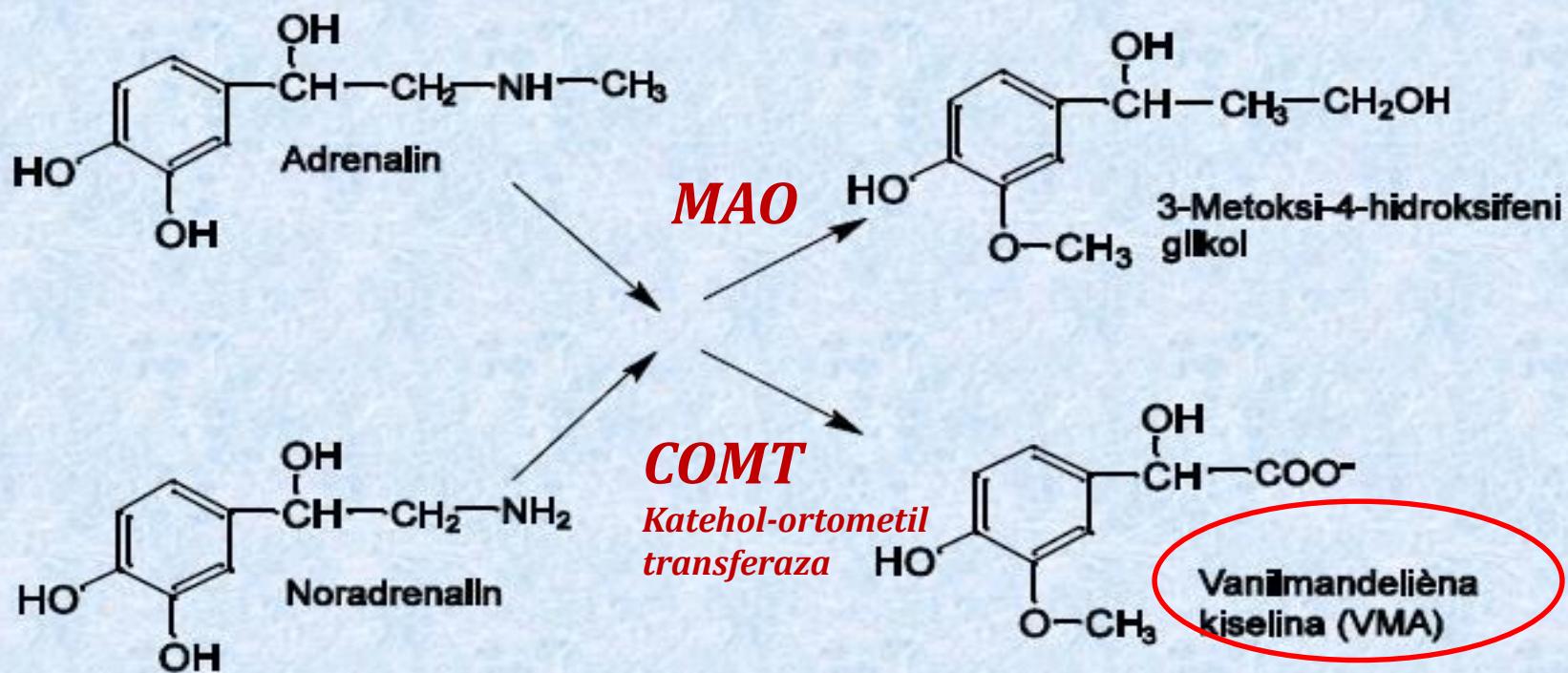

cAMP je unutarćelijski signal kod mnogih fizioloških odgovora

Različiti hormoni peptidne prirode stimulišu ili inhibiraju dobijanje cAMP-a dejstvom adenilat ciklaze.

Hormoni koji stimulišu AC	Hormoni koji inhibiraju AC
ACTH	Acetilholin
ADH	α_2 adrenergici
β -adrenergici	Angiotenzin II
Kalcitonin	somatostatin
CRH	
FSH	
Glukagon	
hCG	
LH	
PTH	
TSH	
MSH	

Razgradnja kateholamina

EIKOSANOIDI

- PROSTAGLANDINI
- LEUKOTRIENI
- TROMBOKSAN

Eikosanoide produkuju skoro sve ćelije. U ćeliji se ne akumuliraju već se po sintezi iz nje i sekretuju. Njihovo dejstvo je uglavnom lokalno, na samu ćeliju koja ih proizvodi (**autokrino**) i njoj susedne ćelije (**parakrino**).

U eikosanoide spadaju prostaglandini, tromboksani i leukotrijeni. Najčešći izvor iz koga se sintetišu eikosanoidi je arahidonska kiselina (eikoza tetra-enoična kiselina).

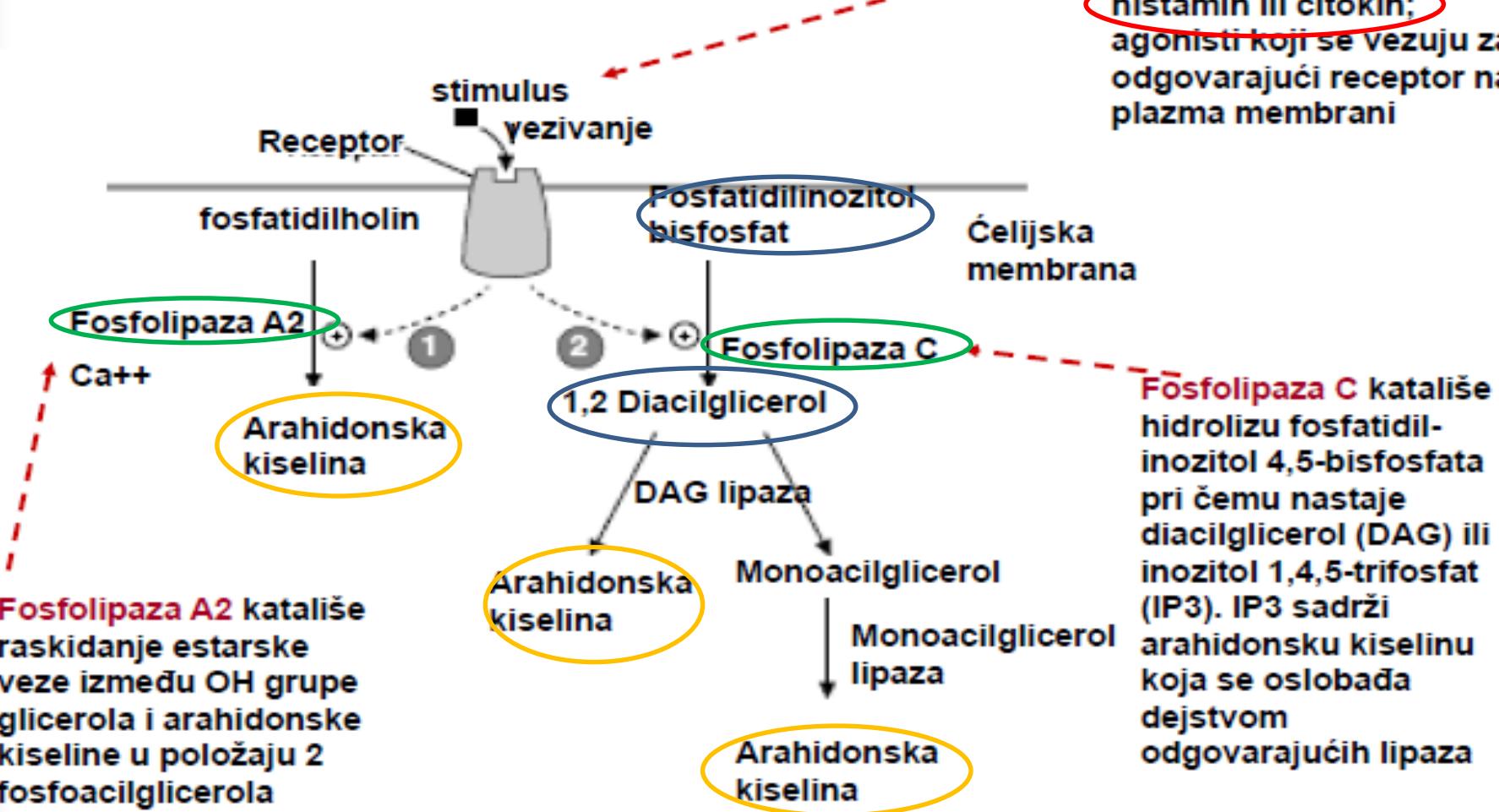

Arahidonska kiselina

To je esencijalna, polinezasićena masna kiselina sa 20C atoma i 4 dvostrukih veza. Prisutna je u lipidima ćelijske membrane i iz lipidnog dvosloja se odlobađa aktivacijom membranski vezanih enzima-**fosfolipaze A2 ili fosfolipaze C**.

Oslobađanje arahidonske kiseline iz membranskih lipida

Aktivacija ovih enzima nastaje kao odgovor na odgovarajući stimulus - histamin ili citokin; agonisti koji se vezuju za odgovarajući receptor na plazma membrani

Pregled metabolizma eikosanoida

Njihov najznačajniji prekursor koji se unosi hrana je **LINOLEINSKA kiselina.**

U jetri se, delimično, procesima elongacije i desaturacije, ona prevodi u arahidonsku kiselinu.

Eikosanoidi nastaju iz masnih kiselina koje se oslobađaju iz membranskih fosfolipida.

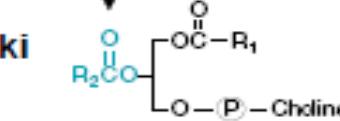
Antiinflamatorni steroidi - glukokortikoidi-

Indukuju sintezu proteina koji deluju inhibitorno na fosfolipazu A2

Hrana(esencijalne masne kiseline)

Linoleat

Arahidonska kiselina

Fosfolipaza A2

- glukokortikoidi

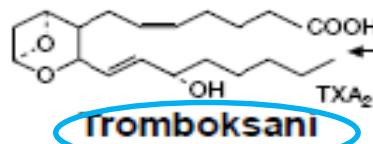
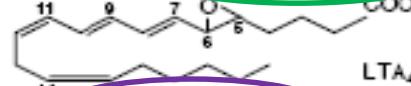
Epoksi

cyt P450

Arahidonska kiselina

lipooksigenaza

Leikotrieni

Tromboksan

Ciklooksigenaza

- aspirin i drugi nesteroidni antiinflamatorni lekovi

PGE₂

PGF_{2α}

PGA₂

PGI₂

(Prostacyclin)

Prostaglandini

Pošto se arahidonska kiselina odlobodi u citosol, ona se prevodi u eikosanoide dejstvom enzima čija aktivnost varira u različitim tkivima. To objašnjava zašto neke ćelije, npr ćelije vaskularnog endotela, sintetišu prostaglandine E2 i I2 (PGE2 i PGI2) dok trombociti sintetišu uglavnom tromboksan A2 (TXA2) i 12-hidroksieikozatetraenoičnu kiselinu (12-HETE).

Tri glavna puta metabolizma arahidonske kiseline su prisutna u različitim tkivima.

U citoplazmi se arahidonska kiselina prevodi u eikosanoide i to:

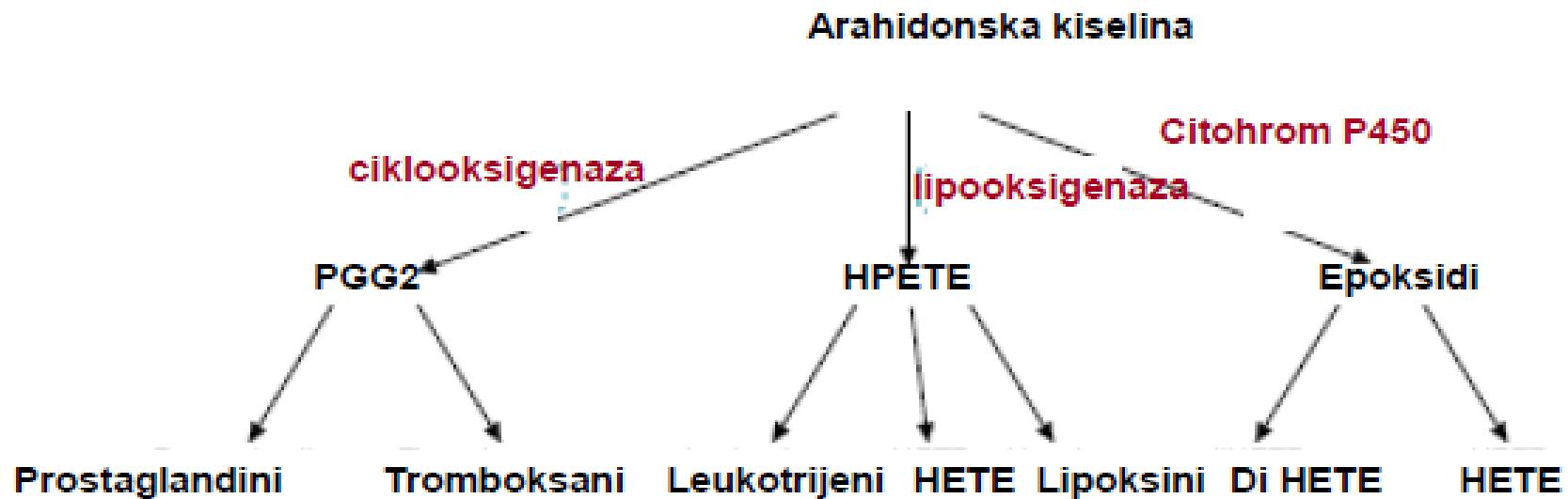
1. **CIKLOOKSIGENAZNIM PUTEM**- u prostaglandine i tromboksane
2. **LIPOOKSIGENAZNIM PUTEM**- u leukotrijene, hidroksieikozatetraenoičnu kiselinu (**HETE**) i lipoksinе
3. Pomoću **CITOCHROMA P450**- u epokside, **HETE** diHETE

Poznata su dva izoenzima ciklooksigenaze COX-1 i COX-2. COX-1 se smatra konstitutivnom formom koja je široko rasprostranjena u skoro svim tkivima i uključena je u sintezu PG i TX za normalnu fiziološku funkciju. COX-2 je inducibilna forma koja je regulisana citokinima, faktorima rasta. U fiziološkom stanju, iRNK za COX-2 je slabo eksprimirana, ali se ta ekspresija povećava u toku inflamatornog procesa.

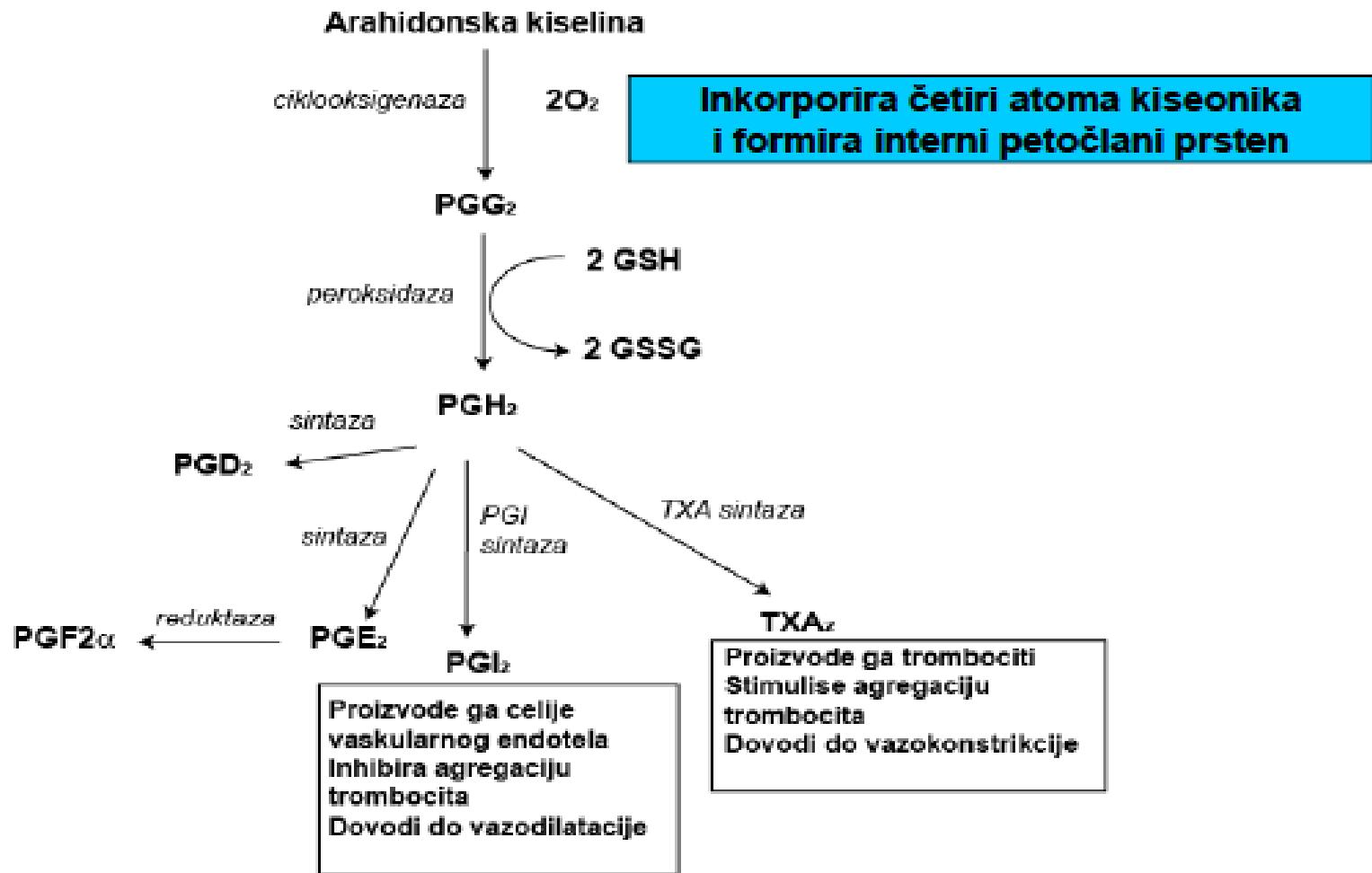
Nesteroidni antiinflamatori lekovi uglavnom deluju na oba COX izoenzima.

Povoljno je imati selektivan inhibitor COX-2, koji bi delovao kao antiinflamatori lek bez neželjenih gastrointestinalnih efekata i poremećaja aktivnosti trombocita (smatra se nastaju kao rezultata aktivnosti COX-1). Ovakav selektivni inhibitor je Celebrex

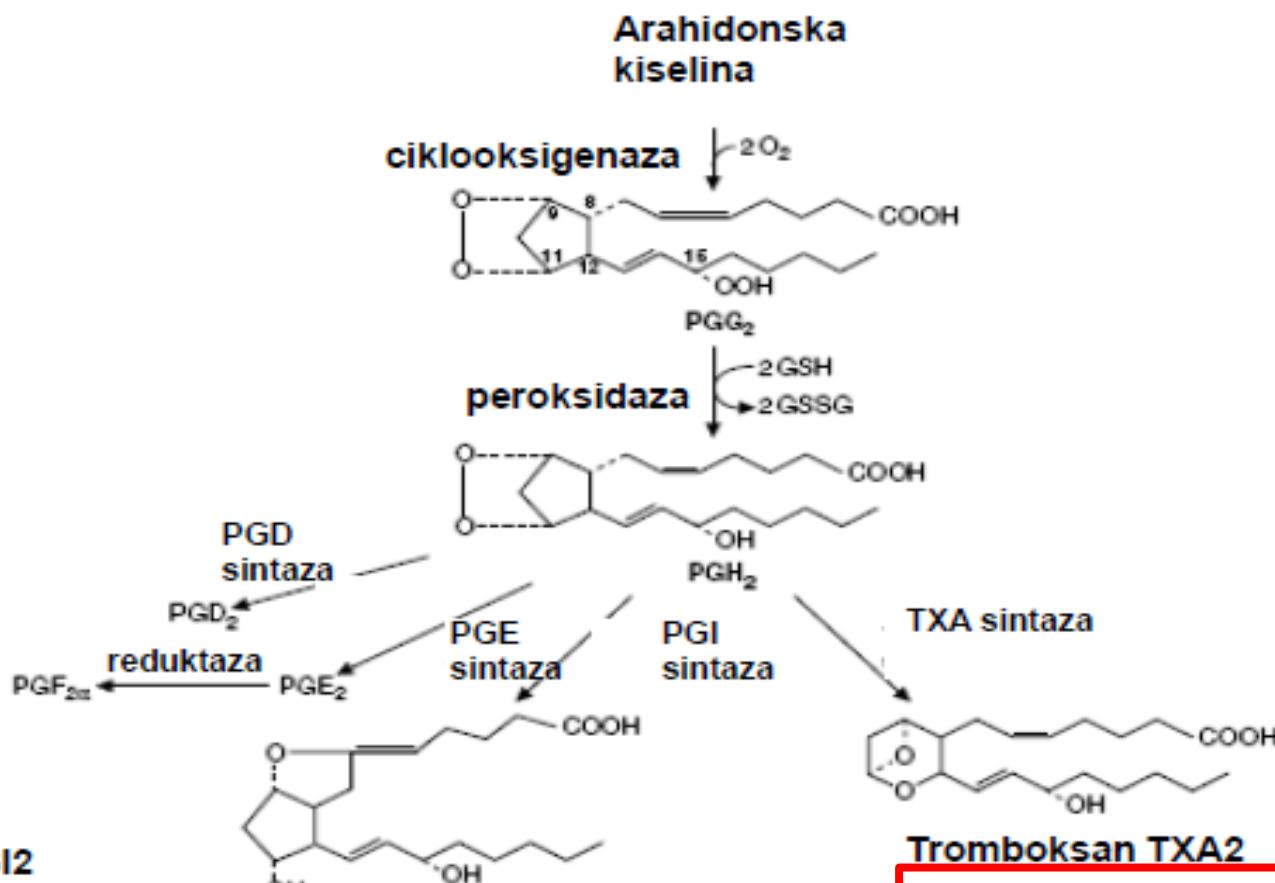
Metabolički putevi arahidonske kiseline

SINTEZA PROSTAGLANDINA I TROMBOKSANA

Sinteza prostaglandina i tromboksana iz arahidonske kiselina

Prostaciklin PGI₂

Nastaje u vaskularnom endotelu

Inhibira agregaciju trombocita

Dovodi do vazodilatacije

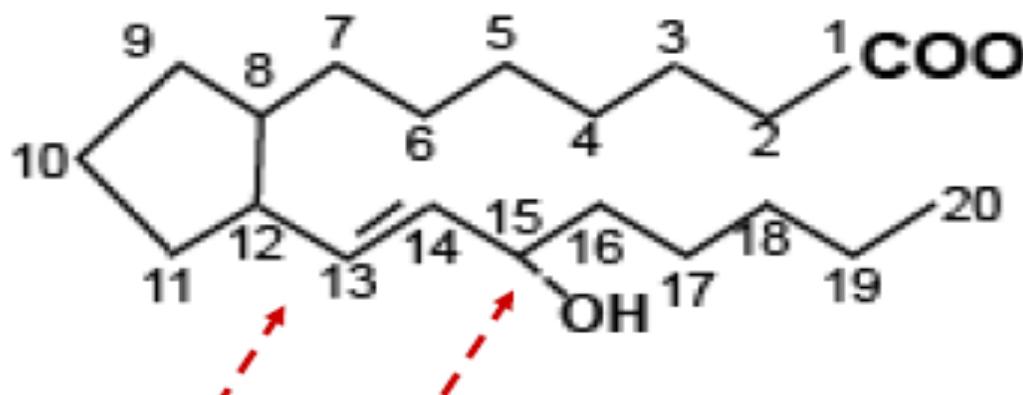
Nastaje u trombocitima

Stimuliše agregaciju trombocita

Dovodi do vazokonstrikcije

Poluživot eikosanoida je kratak-nekoliko sekundi do minuta

Inaktivacija prostaglandina

Posle redukcije dvostrukih veza, linearan deo molekula ulazi u β i ω oksidaciju pri čemu nastaju dikarboksilne kiseline koje se ekskretuju urinom.

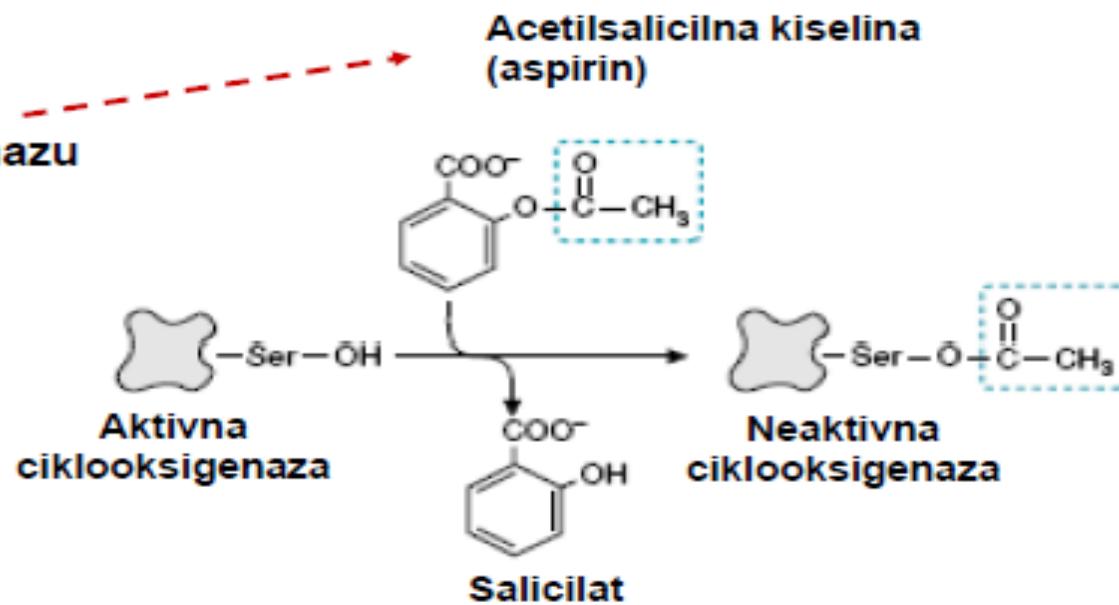
Eikosanoidi učestvuju u mnogim procesima, pre svega u inflamatornom odgovoru nakon infekcije ili povrede. Inflamatorični odgovor predstavlja napor organizma da popravi nastalo oštećenje:

- Kontrola krvarenja formiranjem krvnog ugruška
- Bol, crvenilo i temperatura
- Eikosanoidi regulišu kontrakciju glatkih mišića
- Takođe, eikosanoidi učestvuju u regulaciji kontrakcije glatkih mišića (digestivni trakt i uterus). Utiču i na promet vode i Na^+ u bubrežima čime učestvuju u regulaciji krvnog pritiska.
- Učestvuju u regulaciji bronhokonstrikcije i bronhodilatacije

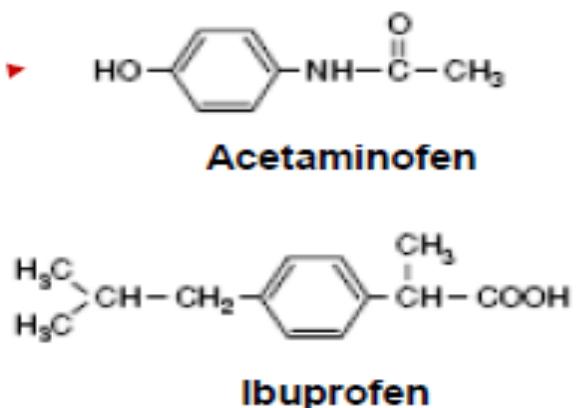
Nesteroidni antiinflamatorični lekovi (npr acetilsalicilna kiselina) inhibiraju ciklooksigenazu i tako smanjuju simptome upale.

Delovanje aspirina i drugih nesteroidnih antiinflamatornih lekova

Aspirin irreverzibilno inhibira cikloksigenazu acetilacijom enzima.

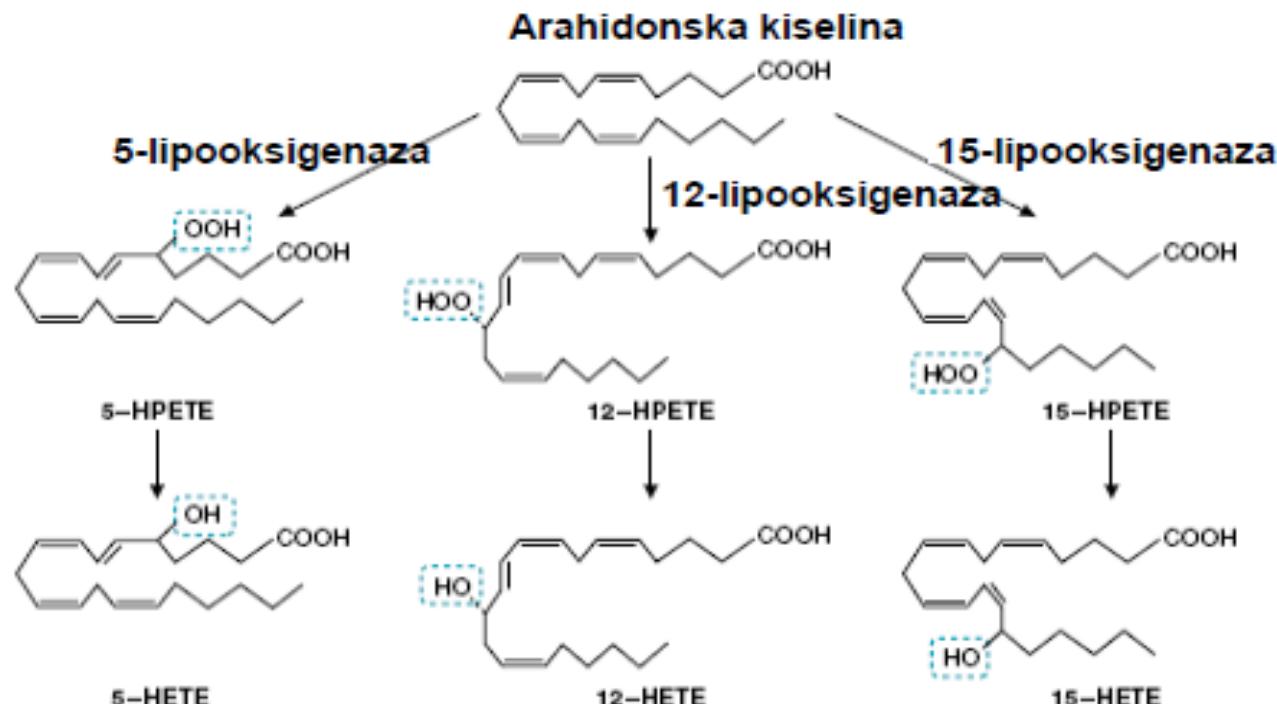
Drugi nesteroidni antiinflamatori lekovi (acetaminofen, ibuprofen) deluju kao reverzibilni inhibitori cikloksigenaze

LIPOOKSIGENAZNI PUT

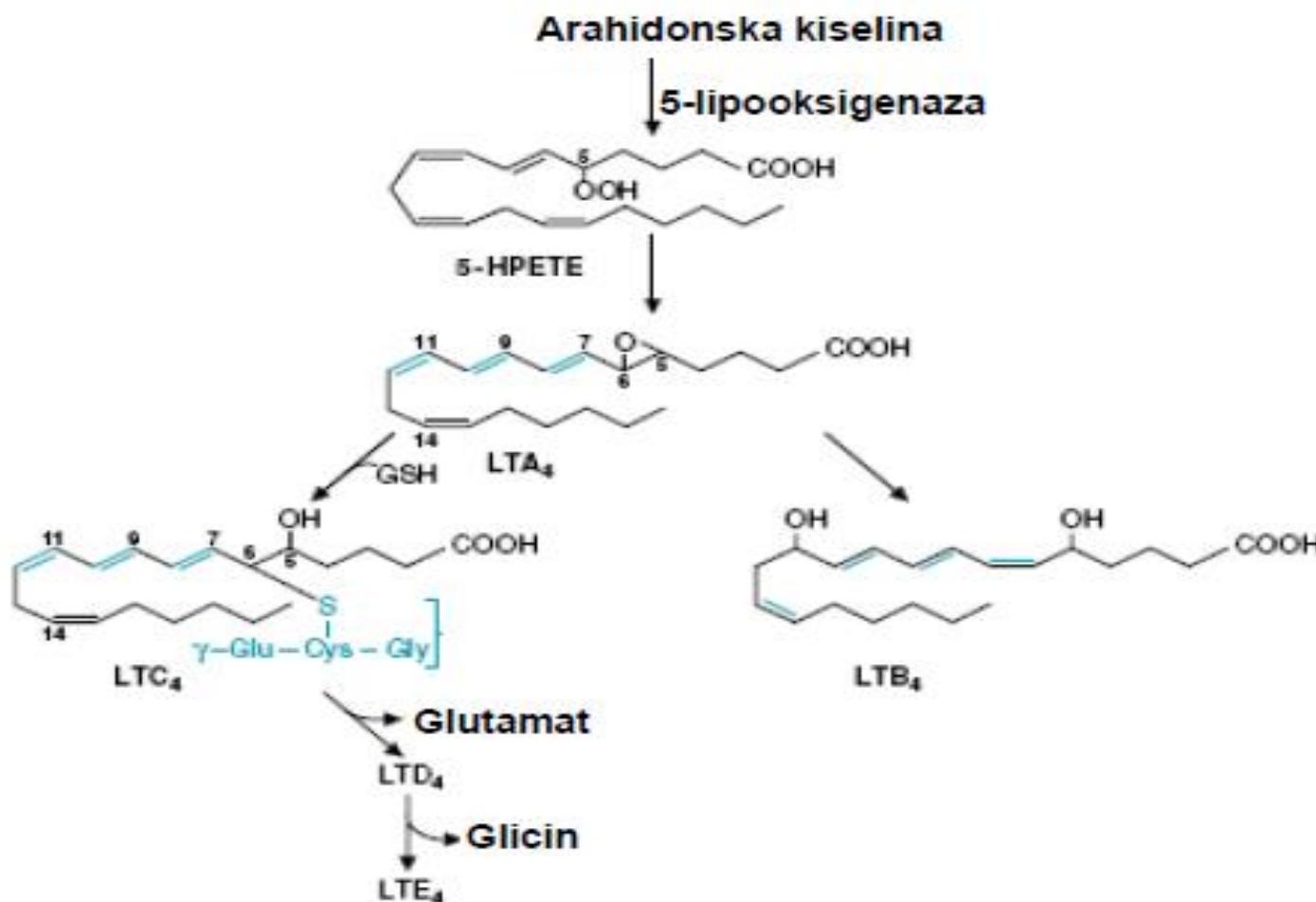
Aktivnost lipooksigenaza u nastanku HPETE i HETE

Lipooksigenaze dodaju hidroperoksi grupu na poziciju 5, 12 ili 15 uz rearanžiranje dvogubih veza.

HPETE su nestabilni i brzo se redukuju u stabilnije HETE ili se prevode u leukotrijene i lipoksine

Natanak leukotriena i njihovih glutation derivata

Nastanak lipoksina

Lipoksiini nastaju aktivnošću 15-lipooksigenaze i 5-lipooksigenaze na arahidonsku kiselinu.

U seriji redukcija ovako nastalih hidroperoksi grupa nastaju trihidroksilni derivati arahidonske kiseline-lipoksiini.

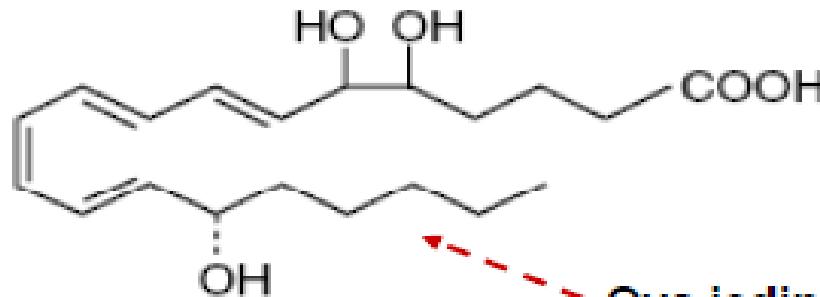
Lipoksiini indukuju hemotaksu i stimulišu produkciju superoksidnog anjona u leukocitima.

Arahidonska kiselina

15- lipooksigenaza

5- lipooksigenaza

Redukcije

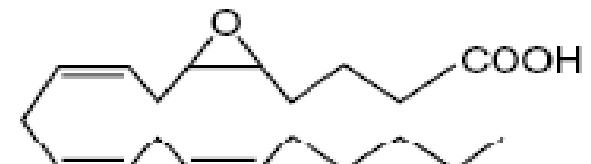
Lipoksin A4
(LXA4)

Ova jedinjenja imaju 3 OH grupe

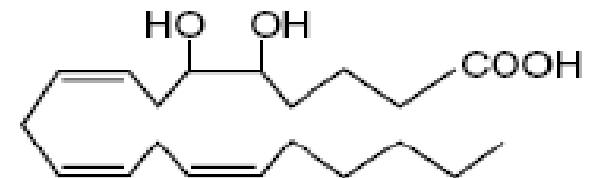
Jedinjenja koja nastaju iz arahidonske kiseline aktivnošću Citochroma P450

Treći mehanizam oksigenacije arahidonske kiseline uključuje citochrom P450. Aktivnost monoooksigenaze ovog mikrozomalnog sistema dovodi do sinteze epoksida, HETE i diHETE.

Biološka aktivnost ovih jedinjenja obuhvata aktivnost na očni, vaskularni, endokrini i bubrežni sistem. Neki od efekata nastaju kao rezultat inhibicije Na/K ATP-aze. Fiziološka uloga ovih jedinjenja još uvek nije u potpunosti okarakterisana i definisana.

Epoksid
(5,6- EET)

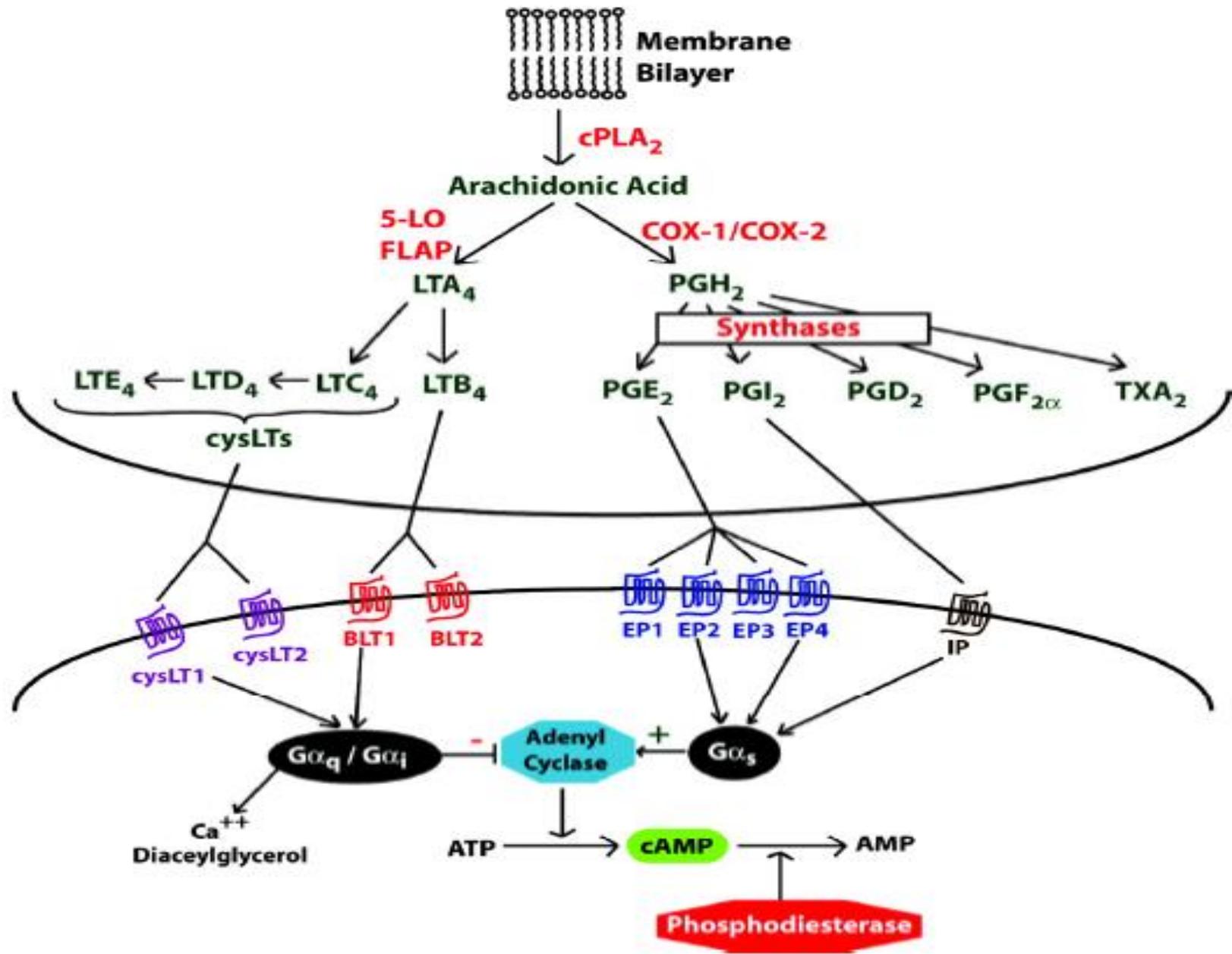

Dihidroksid
(5,6- di HETE)

EFEKTI EIKOSANOIDA

Svoje efekte eikosanoidi ostvaruju vezivanjem za receptor na plazma membrani:

- **PGE, PGD i PGI₂** (prostaciklin)- sistem adenilat ciklaze i cAMP
- **PGF_{2α}, tromboksan A₂ i leukotrieni**- porast koncentracije Ca++ u citosolu ciljne ćelije

Hormoni koji utiču na apetit

Grelin je peptidni hormon (28 amino kiselina) koji se stvara u ćelijama sluzokože želuca. Deluje kao snažan stimulator apetita u kraćim vremenskim intervalima (između obroka).

Receptori za grelin se nalaze u hipofizi (gde ostvaruju dejstvo na oslobođanje hormona rasta) i Nc. arcuatus-u hipotalamusa (uticaj na apetit) kao i u srčanom mišiću i masnom tkivu. Ovi membranski receptori su vezani sa G proteinom.

Najveći pik lučenja grelina se javlja neposredno pred uzimanje obroka, a zatim sledi oštar pad odmah nakom uzimanja obroka.

Hormoni koji utiču na apetit

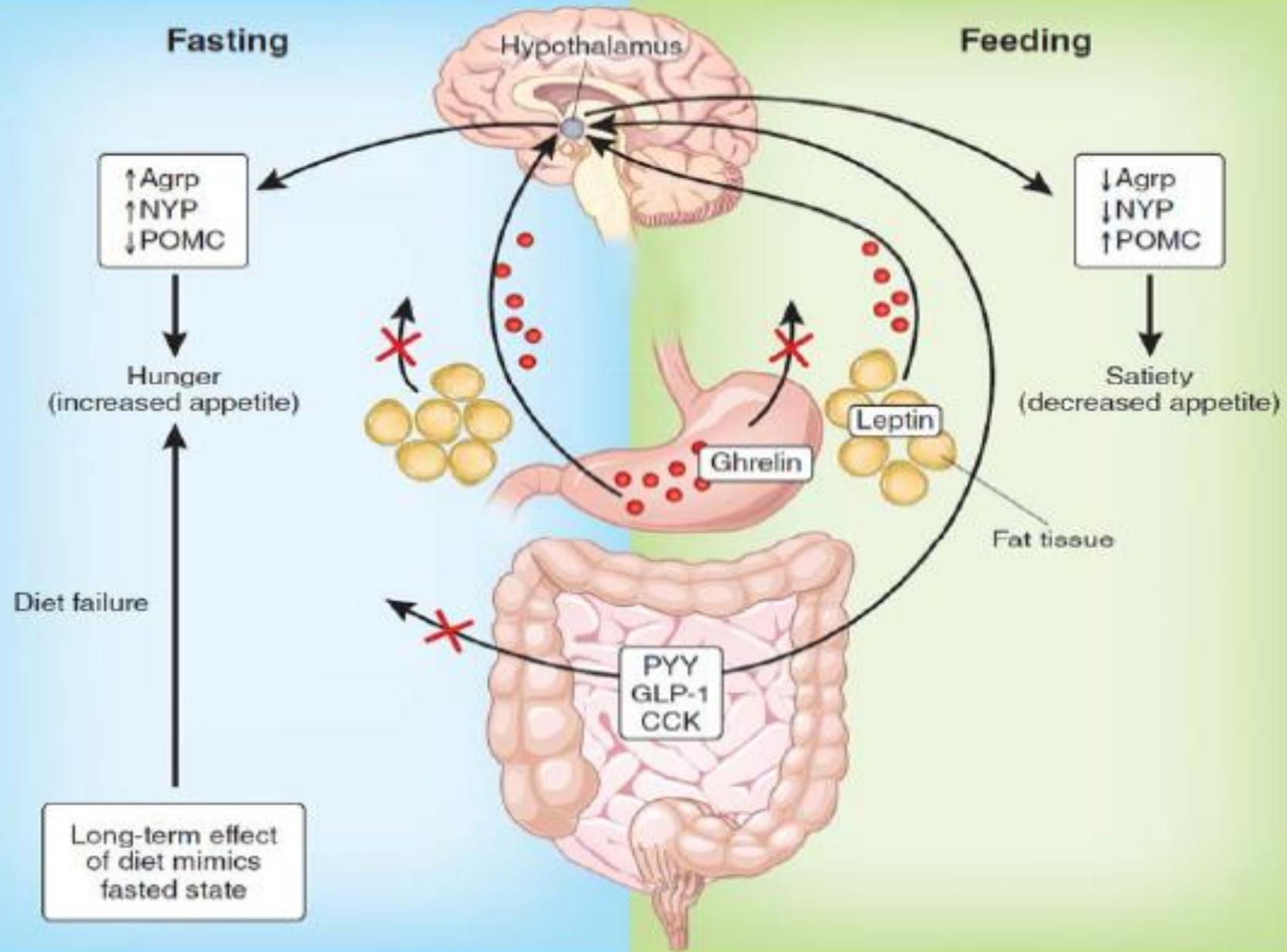
Leptin je protein (167 amino kiselina) koji se stvara u adipocitima i putem krvi dolazi do mozga gde, pre svega, deluje na receptore Nc. Arcuatus-a hipotalamusa i utiče na smanjenje apetita. Takođe deluje stimulativno na simpatički nervni sistem, povećava krvni pritisak, puls i termogenezu tako što prekida spregu respiracije i fosforilacije u mitohondrijama adipocita.

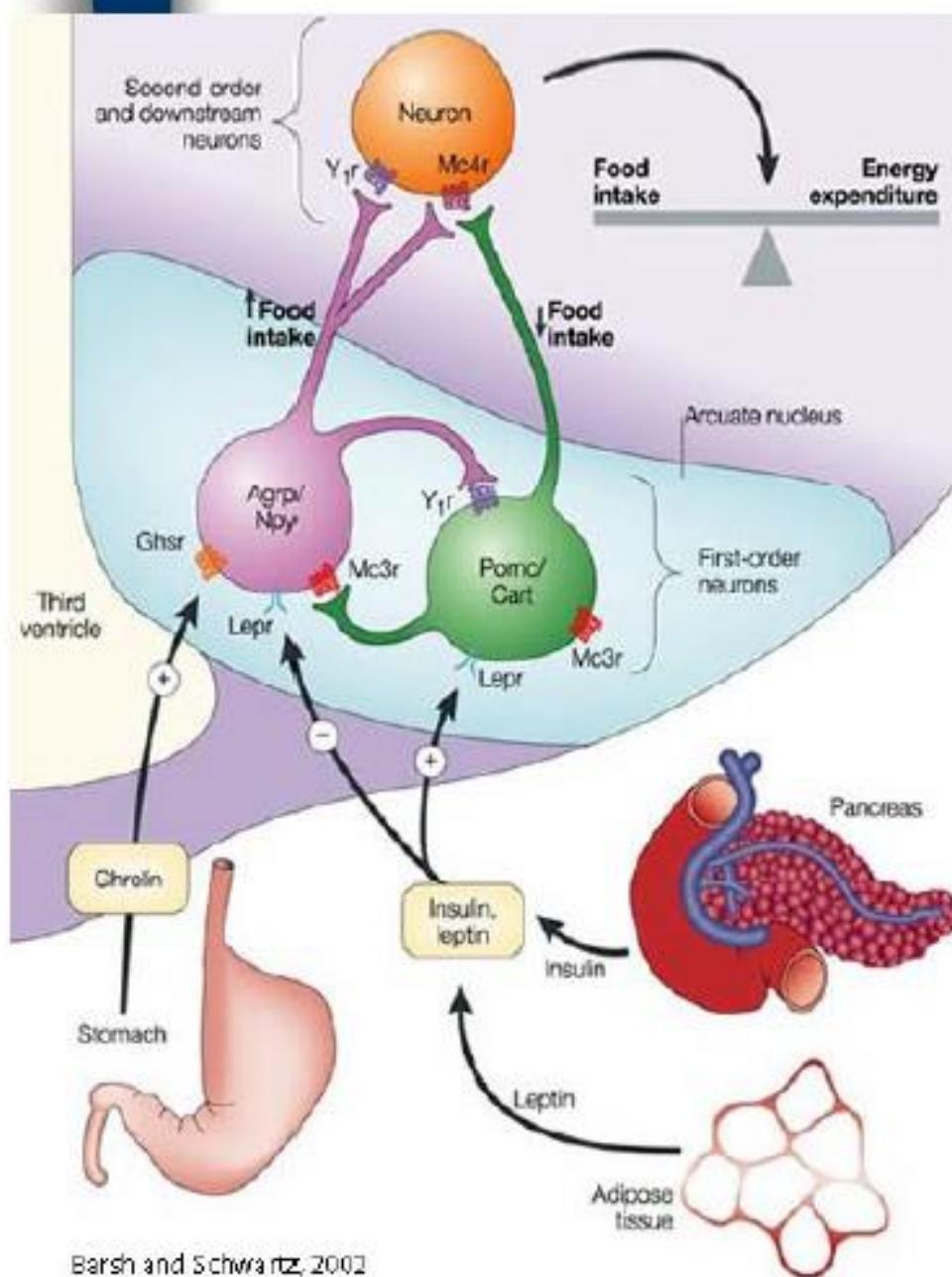
Postoji 6 tipova membranskih receptora za leptin. U jedrima hipotalamu sa je prisutna izoforma koja prenosi signal preko Jak-Stat i MAPK signalnih puteva.

Hormoni koji utiču na apetit

PYY (34 amino kiseline) je hormon koji se luči od strane endokrinih ćelija sluzokože tankog i debelog creva, kao odgovor na ulazak hrane iz želuca. Nivo PYY u krvi raste posle obroka i ostaje povišen tokom nekoliko sati. Putem cirkulacije, PYY dospeva do Nc. Arcuatus-a hipotalamusa gde delije na oreksigeničke neurone (neuroni koji stimulišu apetit) inhibira oslobođanje neuropeptida Y (NPY) i smanjuje osećaj gladi.

Neuroni Nc. Arcuatus

Oreksigenički- stimulišu appetit stvaranjem i oslobođanjem NPY

Anoreksigenički- suprimiraju appetit. Proizvode α-MSH iz POMC.

Leptin i insulin iz masnog tkiva i pankreasa deluju na anoreksigene neurone i smanjuju appetit a delovanjem na oreksigene neurone inhibiraju oslobođanje NPY čime takođe redukuju appetit.

Grelin stimuliše appetit aktivirajući ćelije koje eksprimiraju NPY;

Svaki stimulus koji aktivira oreksigene ćelije inaktivira anoreksigene i obrnuto.